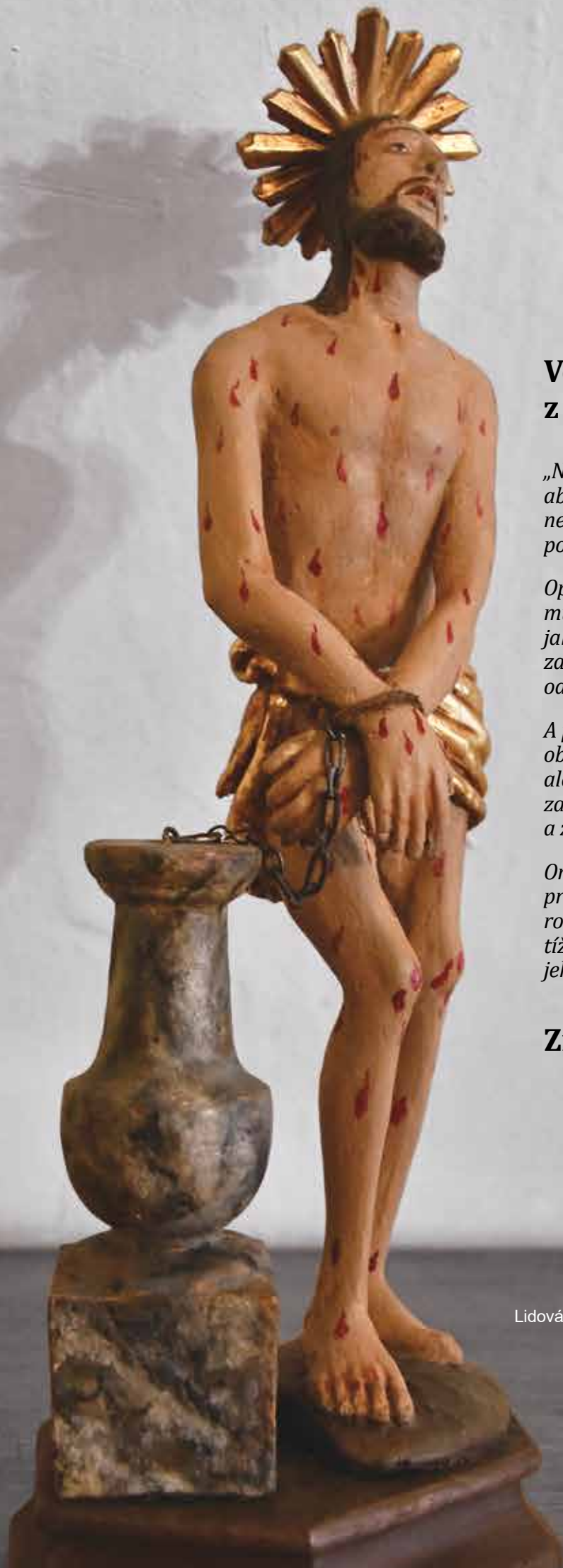

ZDISLAVA

Velkopáteční čtení z knihy proroka Izaiáše

*„Neměl podoby ani krásy,
aby upoutal náš pohled;
neměl vzhled, abychom
po něm zatoužili.*

*Opovržený, opuštěný od lidí,
muž bolesti, znalý utrpení,
jako ten, před nímž si lidé
zakrývají tvář, potupený,
od nás nevážený.*

*A přece on nesl naše utrpení,
obtížil se našimi bolestmi,
ale my jsme ho pokládali
za zbitého, od Boha ztrestaného
a ztýraného.*

*On však byl proboden
pro naše hříchy,
rozdrcen pro naše viny,
tížily ho tresty pro naši spásu,
jeho rány nás uzdravily.“*

Znáš ho?

Lidová plastika milostné sochy Wieského Krista
inspirovaná milostnou sochou
z poutního kostela ve Wies v Bavorsku

Soukromá sbírka, 19. století
Foto: Dominik Faustus

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Jana Baxanta	3
Duchovní slovo	
Velikonoční promluva Mons. Jana Baxanta	4
Pout' diecézní mládeže do Říma	
Pout' mladých do Říma a Assisi	5
Křesťanský rok	
Období velikonoční	8
Naše diecéze	
Poutní místa v diecézi	9
Kalendárium	
Kalendárium na duben	9
Rozhovor	
Rozhovor s P. Patrikem Maturkaničem	10
Církevní turistika	
Liberec součástí Via Sacra	12
Foto z pouti do Říma	
Plakát z audience u papeže Františka	14
Schrödingerův institut	
Zprávy ze Schrödingerova institutu	16
Biblické příběhy	
Příběhy apoštolského vyznání víry	18
Napsali jste	
Příspěvky čtenářů	19
Zprávy	
Zprávy z diecéze	20
Charita	
Rozhovor s otcem Vilémem	22
Poradenské centrum Litoměřice v nových prostorech	23
Oblastní charita Česká Kamenice	23
Pozvánky	
Knižní nabídka a pozvánky	24
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	27

Na obálce:
Mladí poutníci z litoměřické diecéze na Svatopetrském náměstí v Římě

Foto:
Barbora Viktorinová

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
24. ročník • 2. číslo • 30 Kč

Úvodní slovo

Drazí přátelé,
bratři a sestry,

letošní, nejen svatopostní, čas liturgického období, ale i očekávání slavnosti Vzkříšení, je poznamenán bolestmi, které Tělu Kristovu, církvi, jsme způsobili jednak my jako hříšníci, ale v minulosti i někteří z našich bratří a sester, zasvěcených osob. Téma, jež je nyní v médiích téměř denně probíráno, je vážné a zasluhuje si z mé strany, diecézního biskupa, otevřeného slova. Předně Vám všem musím zřetelně sdělit, že každý hřích pohoršení maličkých a mravní selhání duchovní osoby, ať je to biskup, kněz, jáhen, řeholnice či řeholník, je velkou ranou pro celé církevní společenství. Pokud mám podle dosud dostupných informací určit rozsah těchto provinění v naší diecézi, pak prohlašuji, že je v řádu jednotek, nicméně to v žádném případě neznamená, že by byl zanedbatelný. I jeden jediný hřích je ranou. Hřích prvotní měl dalekosáhlé důsledky. Hříchy a morální viny nás, zasvěcenců, způsobují tak bolestivé jizvy, že jen upřímná lítost, odpuštění nedospělých obětí a omluva jim všem propojená s nesmírným Božím milosrdenstvím může ony rány postupně léčit a hojit. Touha po pokání a opravdovém obrácení je na místě stejně tak, jako moje omluva, kterou vyslovuji za všechny provinilé, kterým jsem představeným. Tuto prosbu za odpuštění si dovoluji vyjádřit i za své předchůdce na litoměřickém biskupském stolci, neboť vím, jsem o tom přesvědčen, že by učinili stejně.

Kající pohled do minulosti je nutný a prospěšný pro nový začátek vztahů mezi námi všemi. Nechci a ani nesmím nic zastírat, krýt nebo zlehčovat. Je však třeba, abychom šli dál. Vydáme se správným směrem pokaždé, když půjdeme cestou Kristovou, sice bolestnou, ale jedinečnou šťastnou. Prosím Vás všechny, drazí diecézani, Vás kněze a jáhny, pastorační asistentky a asistenty, bohoslovce, řeholnice a řeholníky, děti a mládež, rodiče a prarodiče, provinilé i ublížené, své přátele, učiňme letošní Velký pátek dnem mimořádného pokání a smíření, opravdového rozhodnutí našim bližním pomáhat, nikoliv je pohoršením zarmucovat. Vyhlášíme proto den přísného postu Velkého pátku 19. dubna 2019 dnem, kdy zcela zvlášť budeme dané smutné téma postem a modlitbami předkládat našemu Pánu. Budu vděčný všem, kdo se k této mé iniciativě připojí a tento, letos tak aktuální kající úmysl, přijmou za svůj. Na Velký pátek to může být konkrétně v 10 hod. při Křížové cestě dětí a rodin na Kalvárii v Ostrém u Úštěka, kde se každoročně právě v tento den setkáváme, a pak samozřejmě při Velkopátečních obřadech v litoměřické katedrále sv. Štěpána navečer v 18 hod.

S požehnáním milosrdného Boha Otce i Syna i Ducha svatého, na přímluvu Panny Marie Vás všechny zdravím.

Váš + Jan

Velikonoční promluva Mons. Jana Baxanta

Drazí přátelé, sestry a bratři v Kristu,

až postupem let při svém vlastním dospívání a v křesťanské víře především jsem začínal stále více chápat velkou hodnotu velikonočních svátků. Pro mne a možná i pro mnohého z Vás byly těmi nejkrásnějšími a nejvzácnějšími liturgickými svátky Vánoce. Během prohlubování mé víry Vánoce překypovaly a stále překypují krásou a vzácností, ale pomalu jsem začínal rozumět i tomu, že svátky velikonoční jsou neméně krásné a vzácné. Mají totiž též mnoho „dojemné romantiky“, podobně, kolik je jí skryto ve svátku Narození Páně. Dítě Ježíš, matka Maria a starostlivý sv. Josef. Tato trojice je nám lidsky tak blízká. Oslovuje nás Mariina odhodlanost dát na slovo andělského zvěstovatele, potěší nás Josefův klid a rozvaha vlastní pouze lidem opravdu oddaným Bohu, a snad i někdy studené lidské srdce se při pohledu na malého Ježíška zahřeje. Ve výčtu událostí pojících se k Vánocům bych mohl pokračovat, my však stojíme těsně před Velikonocemi – časem, kdy si liturgickým způsobem opět připomeneme cenu Božího plánu spásy člověka a celého lidstva. Rád bych nastínil několik vysloveně dojemných, vpravdě dojmavě působících okamžiků ze závěru pozemské pouti Ježíše Krista, souvisejících s čistým vztahem Spasitele k nám, lidem.

Před lety nyní již svatý papež Jan Pavel II. vybízel nás křesťany, abychom „kontemplotovali tvář Kristovu“. Jinými slovy a současným jazykem vyjádřeno to znamená, že máme tak, jak říká Písmo sv., upřeně hledět na Krista, upřímně sledovat vše, co Ježíš konal, říkal, kdy mlčel, modlil se, jak se dokázal zahledět na zástupy, máme vnímat jeho pohled na hříšníky anebo nemocné a trpící. Velikonoce, s přiblížením rozhodujících událostí ve prospěch naší spásy, nám toto všechno nabízejí v bohaté míře. Sám Kristus, syn Mariin, musel být krásným člověkem, neboť jeho matka Maria, z níž se narodil, byla tou nejkrásnější lidskou bytostí na světě. Od ní musel mít lidské rysy své tváře. I známé turinské plátno, bez ohledu na někdy zpochybňovanou pravost, zřetelně ukazuje sice

zmučenou, ale krásnou tvář člověka, který musel mnoho trpět, ale ne si zoufat. Ježíš takovým trpělem byl a pozorujeme-li na tomto plátně rysy trpící tváře, nemůžeme se ubránit dojmu, že nositel této tváře ukrutnou bolest přijal a odevzdaně ji snášel. Velikonoce mají i tuto krásu, schopnou povzbudit kohokoliv z nás, kdo trpí, aby snášel bolesti života či nemocí statečně a trpělivě. Ryzí Ježíšův vztah k člověku můžeme spatřit i v jeho pozvání apoštolů k poslednímu setkání, poslední večeři Zeleného čtvrtku. Kristus dobře věděl, koho na večeři zve, co se při ní odehraje, jak bude probíhat, jak skončí a čím vyvrcholí. Pozval své nejbližší učedníky, z apoštolů se tam stali doslova kněží a biskupové. Současně však to byli právě oni, kteří se pak rozutekli a nezastavila je ani posila první eucharistie. Jak zvláštní a dojemné tedy bylo Ježíšovo počínání, když ve skutečnosti zrádcům a slabochům tolik svěřil a takové reakce se od nich dočkal! Jak mnoho Ježíš riskuje, když i nám tolik důvěruje a dává nám své Tělo a Krev, dary nemající obdoby! Velikonoce nám nabízejí i pohled do Getsemanské zahrady. Snad vypadala tak, jak vypadá dnes: je to olivový háj. Dokážeme si představit, že pod jedním olivovníkem, v modlitbě a s krvavým potem, Boží Syn rozmlouvá se svým Otcem, a pod dalšími olivovníky podřimuje trojice apoštolů, těch, kteří už tolik toho viděli a slyšeli. Jen těžko můžeme pochopit spící apoštoly ve chvílích pro Krista tak závažných. A přece často se i my sami domáháme pochopení, tváří v tvář těžkým a životně důležitým okamžikům našich bližních, a Ježíš je v každém bližním. Jsme z únavy neteční, lhostejní a omlouváme se až příliš snadno za tendenci podléhat vlastnímu pohodlí. Na Kristově křížové cestě najdeme hned několik doslova dojmavých setkání. Unavený a přemluvený Šimon z Kyrény, vracující se z práce domů k rodině, se má zdržovat s řešením osudu psance a vyvrhele? A přece se nechal přemluvit a pomohl alespoň krátce. Jeho rodina navzděcky nesla pozhennání z toho, že se on, jako hlava rodiny, podílel na

Foto: Karel Pech

Ježíšově vykupitelském díle, byť jen několika málo kroky, když poponesl těžký Spasitelův kříž. Stejně tak tomu bude a bylo v každé lidské rodině, jestliže budeme ochotni jeden druhému pomáhat nést svá životní břemena. Požehnání nebes nemine nikoho, kdo obětavě a s upřímným srdcem pomůže druhým lidem nadlehčovat jejich životní kříže. Veronika se svou rouškou, nepatrnou službou, vykonanou ale z opravdové lásky a soucitu k odsouzení na smrt, morálně převyšuje mudrce a chytráky všech dob. Statečnost sv. Veroniky je příkladem pro udatné muže a gymnastické siláky! A matka Maria? Tiše, v duchovním sepjetí se Synem, zakouší, co to znamená: Fiat, staň se, jak ty chceš, Bože. „Buď vůle tvá“: kolikrát za den tato slova v modlitbě Páně vyslovujeme? Opravdu toužíme po tom, aby se stala Boží vůle v našem životě a všude ve světě? Ježíšovo poslední zvolání: „Žízním!“ je vyjádřením jeho osobní touhy a vůle po spásu nás všech. Žíznil a žízní po naší záchraně. I to jsou velikonoční plody. Připomínejme si často tuto Kristovu žíznivou touhu po naší trvale šťastné budoucnosti. Velikonoce pak budeme moci prožívat nejen jedenkrát za rok.

Váš + Jan

POUŤ MLÁDEŽE S OTCEM BISKUPEM DO ŘÍMA

ŘÍM - ASSISI, 25. – 30. 3. 2019

V den slavnosti Zvěstování Páně, 25. dubna 2019, se diecézní dům v Litoměřicích zaplnil téměř sedmdesáti mladými poutníky z litoměřické diecéze, které zde vřele přijal biskup Jan Baxant a generální vikář Martin Davídek. Společně slavenou mší svatou pak byla zahájena pouť mládeže litoměřické diecéze s otcem biskupem do Říma a Assisi.

Řím nás uvítal v úterý v brzkých ranních hodinách, díky čemuž se před námi rozprostřel pohled na téměř prázdné Svatopetrské náměstí. Mohli jsme si tak nerušeně vychutnat atmosféru míst, ke kterým směřují oči celého křesťanského světa. To už se k nám připojil také P. Matuš Imrich, který celou pouť pomáhal připravit a během našeho pobytu ve svatém městě nám byl výborným a trpělivým průvodcem. Vystoupali jsme až do kupole baziliky svatého Petra, žasli jsme nad krásou celého Říma a při pohledu dolů do baziliky se nám tajil dech nad tímto architektonickým skvostem, ve kterém jsme následně absolvovali komentovanou prohlídku. Setkání tváří v tvář s Michelangelovou Pietou, množstvím překrásných uměleckých děl i společná modlitba u hrobu svatého Petra na nás všechny udělala hluboký dojem.

Když jsme opustili Vatikán, naskytla se nám příležitost seznámit se s některými významnými památkami města, jako je Andělský hrad, Pantheon, Fontána di Trevi nebo Španělské schody. Počasí bylo chladné a deštivé, a tak byl den náročný, ale přesto zajímavý. Když nás tedy večer autobus vysadil v klášteře sester kamiliánek na okraji Říma, kde jsme se opět setkali s otcem biskupem a s otcem generálním vikářem, velmi jsme ocenili přátelské přijetí místními sestrami

a příjemné rodinné prostředí, ve kterém jsme byli ubytováni. První den ve věčném městě jsme zakončili mší svatou v klášterním kostele. Při ní jsme vložili skrze ruce otce biskupa na obětní stůl své úmysly, s nimiž jsme se na pouť vydali a které jsme i příštích dnech pokládali při slavení eucharistie na oltář.

Středa byla pro mnoho z nás dnem D. Naše kroky vedly opět do Vatikánu, kde jsme se zúčastnili generální audience s papežem Františkem. Na tento okamžik nikdy nezapomeneme. Nejenže jsme na vlastní oči viděli Svatého otce a mohli se s ním a spolu s dalšími poutníky z celého světa pomodlit, ale zakusili jsme i jeho dobrotu a otevřenost k druhým. Poté, co papež všem poželal, vydal se osobně pozdravit poutníky v přilehlých sektorech. Když se blížil k tomu našemu, nad kterým vlála česká vlajka, byli jsme nadšeni. Otec biskup naši skupinu papeži představil a k našemu velkému překvapení Svatý otec projevil přání se s námi vyfotografovat. Znamenalo to pro nás opustit ohrazený sektor, seřadit se na volném prostranství pod bazilikou a čekat, až k nám Svatý otec přijde. Když se k nám papež František připojil, nedělili nás od něj už žádné bariéry a mohli jsme tak prožít několik radostných minut, kdy tu byl papež jen pro nás a kdy nás s úsměvem jemu vlastním pozdravil a dokonce nás podporoval gesty při zpěvu, kterým jsme ho chtěli přivítat. Takto blízké setkání s ním pro nás bylo velkým a nečekaným darem. Po tomto zážitku jsme se rozloučili s Vatikánem, abychom si prohlédli Koloseum a pahorek Palatin s antickými památkami. Na těchto místech jsme mohli vnímat kontrast mezi pomíjivostí světské slávy a inspirativní vytrvalostí víry, kterou ani kruté pronásledování nedokázalo zlomit.

Před odjezdem do Říma (D.F.)

Milě přijetí u sester kamiliánek (M.D.)

V domě sester řádu sv. Kamila de Lelis (M.D.)

Večerní duchovní program (M.D.)

POUŤ MLÁDEŽE LITOMĚŘICKÉ DIECÉZE S OTCEM

Společně římské foto (A.P.)

Audience na Svatopetrském náměstí (J.B.)

Setkání se Svatým otcem Františkem (A.P.)

Čtvrtek jsme zahájili v klášterním kostele mší svatou spolu se sestrami kamiliánkami. Zažily tak ve svém kostele první česky slouženou mši. Po tradičně chutné a vydatné snídani jsme se opět vypravili do ulic Říma, tentokrát po stopách římských bazilik. Navštívili jsme baziliku Svatého Pavla za hradbami, baziliku Santa Maria Maggiore a baziliku San Giovanni in Laterano, lateránské baptisterium a Svaté schody. Celý den jsme tak mohli nejen obdivovat monumentálnost těchto staveb, ale také v tichosti rozjímat na svatých místech či pokleknout u hrobu sv. Pavla. Čtvrtek byl posledním dnem, který jsme v Římě strávili. Večer byl proto ve znamení sdílení zážitků, při němž nám také naši ubytovatelé, sestry kamiliánky a komunita Betánie, představili život svých řeholních společenství.

V pátek ráno jsme se rozloučili s našimi usměvavými hostitelkami i s městem Řím. Okolo poledne jsme už vystupovali z autobusu necelých pět kilometrů od Assisi. Prohlédli jsme si baziliku Santa Maria degli Angeli, kde se nachází malá kaple Porciunkule, v níž zemřel sv. František. Potom jsme se pěší poutí vydali do Assisi, jehož kamenná krása je vidět zdaleka. Až do našeho odjezdu jsme si vychutnávali atmosféru tohoto starobylého, v kopci vystavěného městečka. Při mši svaté, sloužené našimi kněžími P. Jozefem Kadlicem, P. Jiřím Smolkem a P. Kamillem Škodou v boční kapli chrámu sv. Rufina, v němž byl pokřtěn sv. František a sv. Klára, jsme měli příležitost poděkovat za celou prožitou pouť. Následně jsme navštívili hrob sv. Kláry a poté i hrob sv. Františka. Večer v Assisi strávil již každý po svém, někteří sledovali západ slunce nad městem, jiní se v bazilice zúčastnili slavnostních nešpor a někteří jen tak procházeli ztemněnými uličkami, kudy kdysi chodíval i sv. František. Po setmění pak nezbyvalo nic jiného, než vyrazit na cestu domů do Litoměřic.

V branách diecézního domu nás v sobotu odpoledne opět velmi srdečně přivítal otec biskup s otcem generálním vikářem. Poutě, kterou pořádalo Biskupství litoměřické - Diecézní centrum pro mládež a spolek MATĚJ z. s., podle některých svědectví změnila účastníků život, tak byla u konce. Modlili jsme se u hrobů světců, ve zdech Kolosea si uvědomili význam oběti křesťanských mučedníků, setkali se se Svatým otcem Františkem a také zakusili jednotu našeho společenství i otcovskou lásku všech, kteří pro nás tuto poutě připravili a na pouti provázeli. Všem těm a dobrému Bohu patří za tento opravdu požehnaný týden velký dík.

Marie Pavlíková, 26 let, právnička, Mělník

Poutě mládeže litoměřické diecéze pořádalo Biskupství litoměřické - Diecézní centrum pro mládež a spolek MATĚJ z. s. Poděkování patří všem, kdo se jakkoli zapojili do příprav pouti nebo pomáhali v jejím průběhu. Zvláště bychom chtěli jménem všech účastníků poděkovat litoměřickému biskupství, zejména otci biskupovi, krom jiného za velkorysou finanční podporu. Přestože jsme plánovaný počet účastníků rozšířili o dvacet míst, muselo být přihlašování z důvodů rychlého naplnění kapacity ukončeno dříve. Mrzí nás, že se někteří zájemci nestihli přihlásit. Dá-li Pán, pokusíme se v budoucnu vytvořit novou příležitost a opět nějakou poutě uspořádat.

Tým DCM

Příspěvky od poutníků:

Pouť do Říma a Assisi byla neopakovatelným zážitkem. Měli jsme možnost vidět spoustu zajímavých míst a památek z doby raného i pozdějšího křesťanství, antické památky, a dokonce i svatého Otce. Největší dojem na mě udělala bazilika sv. Pavla za hradbami a procházka po Assisi, kdy jsme měli možnost vidět krásné městečko, ze kterého byl nádherný výhled do okolní krajiny.

Ubytování jsme byli na okraji Říma u sester kamiliánek, menší část skupiny také v sousední komunitě Betanie. Naše hostitelky byly velice milé a pohostinné a po celém dni chazení, kdy jsme byli unavení a hladoví, na nás čekalo vždy vřelé přijetí a dobrá večeře.

Rozhodně se těším na další případnou pouť s mládeží naší diecéze.

Štěpán Štefl, 20 let, student z Ústí nad Labem

Pouť do Říma a Assisi jsem absolvoval již podruhé. Přesto jsem se vrátil obohacen o nové zkušenosti.

První oslovující skutečností pro mne bylo to, že i v tak velkém počtu jsme vytvořili jednu velkou partu. Všichni jsme brali ohled jeden na druhého a když bylo potřeba, tak jsme si vzájemně pomohli. Díky pouti jsem tak mohl poznat další mladé lidi z litoměřické diecéze.

Vrcholným momentem celé pouti se asi pro nás všechny stalo setkání se Svatým otcem. Když mu otec biskup Jan představil mládež své diecéze, odpověděl, že se chce s námi vyfotit. Na to jsem předtím ani nepomyslel. Mohli jsme se mu podívat do očí, pozdravit ho a dokonce se ho dotknout, což taky někteří udělali. Byl to nepopsatelný zážitek.

Díky této pouti jsme mohli víc poznat otce biskupa Jana, popovídat si s ním, slavit s ním denně mši svatou, kráčet s ním ulicemi Říma. Jsme vděční, že i navzdory svému zdravotnímu stavu a věku, absolvoval pouť s námi.

Vzhledem k tomu, že mým křesťanským patronem je sv. František, byla pro mne významná také návštěva Assisi. Vždycky když jsem u hrobu tohoto světce, cítím vnější i vnitřní pokoj, který on sám hlásal. Městečko s úzkými kamennými uličkami mě fascinuje svou krásou.

Ve svém životě jsem už zažil hodně poutí a každá byla něčím výjimečná. I z této mám nezapomenutelné zážitky. Ať společně strávený čas na místech, kde se formovala a obnovovala církev, přinese své ovoce.

František Hermanovský, 22 let, bohoslovec z Košického semináře, nyní týmák na DCŽM v Příchovicích

Požehnaný týden! To je ten nejkratší a zároveň nejpřesnější popis, který mě napadá, když si vybavím pouť do Říma a Assisi. Pro mě to byl čas tak nabitý posuny a objevy ve vztahu s Bohem, že tyto dny řadím k těm nejlepším svého života. A k tomu ještě společenství milých lidí a úchvatné památky! Kdybyste mi chtěli před odjezdem tvrdit, že se mi tam bude takhle líbit, nikdy bych vám to nevěřila. Teď už jen s radostí vzpomínám a děkuji Pánu za všechny krásné chvíle, ze kterých budu ještě dlouho těžit.

Klára Šedivá, 20 let, studentka, Višňová - Filipovka

Na této pouti jsem měla možnost zažít opravdu neobyčejné věci, počínaje setkáním s papežem, přes prohlídku nejstarších a nejmonumentálnějších bazilik v Římě, návštěvu legendárního Kolosea, a konče procházkou okouzlujícím Assisi. Mohli jsme chodit po stejných místech, po kterých chodili apoštolové, svatí a první křesťané, kteří pro svou víru umírali. Mohli jsme se modlit na místech, kde se děly zázraky. To vše bylo ohromné. Pro mě však tato pouť nebyla jenom o velkých věcech, ale hlavně o těch „menších“. Bylo skvělé už jenom vdechnout atmosféru společenství lidí, kteří jsou na stejné vlně jako vy. Jsem nesmírně šťastná, že jsem si mohla připomenout, jak přirozené je pomodlit se růženec, jak přirozené je modlit se ranní chvály nebo kompletář a jak přirozené je mít kolem sebe kněze.

Marie Kirschnerová, 16 let, studentka, Litoměřice

Plakátek se společnou fotografií z audience u Svatého otce Františka naleznete **na straně 14 - 15** tohoto čísla.

Foto: Vojtěch Alexa, Jan Baxant, Martin Davídek, Dominik Faustus, Aneta Pekárková, www.photovat.com

Minulý díl seriálu o církevním roce se věnoval období půstu. V tomto čísle pokročíme dál a zaměříme se na období, které je vyvrcholením celého církevního roku, tedy období Velikonoc.

Velikonoční třidení – TRIDUUM

Jde o období tří dnů, které bezprostředně předchází zmrtvýchvstání Ježíše Krista, a to umučení, pohřbení a vzkříšení Ježíše Krista. Termín *velikonoční Triduum* (Triduum sacrum) poprvé použil Sv. Ambrož na konci 4. století. Obecně se říká, že triduum zahrnuje Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu, ale je potřeba si uvědomit, že triduum je především termín liturgický, vztahující se nikoliv k těmto třem dnům, ale ke třem výše zmíněným událostem, takže technicky vzato začíná až čtvrteční večerní mší po západu slunce.

Triduum jako samostatné liturgické období slavíme díky reformě papeže Pia XII. (dekret Posvátné kongregace ritů z února 1951).

Pro laickou veřejnost není od věci připomenout, že častý dotaz jak to, že Ježíš vstal z mrtvých třetího dne a křesťanská liturgie umožňuje zahájit oslavu nedělního zmrtvýchvstání už v sobotu po západu slunce, tedy de facto den po ukřížování, je nutné vnímat z pohledu původní židovské tradice přejaté prvotní církví, a to, že nový den se počítal západem slunce, tudíž nikoliv „astronomicky“ půlnocí či jako v jiných kulturách východem slunce. Sobotní večer po západu slunce je z tohoto pohledu od pátku tedy již třetím dnem, tedy nedělí (pozůstatkem tohoto staršího modelu je např. i oslava Štědrého večera).

ZELENÝ ČTVRTEK

Latinsky se tento den nazývá *Feria quinta Hebdomadae sanctae* případně *in cena Domini*, tj. pátý den Svatého týdne / čtvrtek večere Páně. Jeho liturgická barva je bílá. Zelený čtvrtek začíná ranní Missou Chris-matis, která se však slaví pouze v katedrálních chrámech, předsedá jí diecézní biskup a spolu s ním ji slaví kněží jeho diecéze.

Samotné triduum začíná večerní liturgií, kdy vzpomínkou na Ježíšovu Poslední večeři svátostně předjímáme jeho obět. Symbolem sloužící a oddané lásky je také obřadné mytí nohou. Během zpěvu Gloria in excelsis Deo se rozezvoní zvony, které pak, stejně jako varhany, utichnou až do velikonoční vigilie.

Mimochodem, přídomek „zelený“ tento den získal pravděpodobně omylem, zkomolením starého německého označení Greindonnerstag, tedy čtvrtek bédování/nářků.

VELKÝ PÁTEK (dies passionis Domini)

Přestože původně se pátek před Velikonocemi s triduum nespojoval, víme, že již na konci 4. století tohoto dne Římané přistupovali k smíření kajcníků. Rovněž tradice přísného půstu je velmi stará; nejstarší svědectví sahají do 2. století. Bohoslužba se má dle tradice slavit po 3. hodině, nejpozději však v 6 hodin – Kristova smrt se udá-

OBDOBÍ VELIKONOČNÍ

vá na 3. hodinu odpolední – ale nový misál (1970) již časovou hranici nedefinuje, a to především ve snaze umožnit účast na bohoslužbě pracujícím věřícím v zemích, kde Velký pátek není dnem volna. Během bohoslužby se neslaví Eucharistie, vrcholem obřadu je uctívání kříže. Kněz slouží bohoslužbu v červeném liturgickém rouchu, které má připomínat barvu mučedníků.

BÍLÁ SOBOTA (sabbatum sanctum)

V tento den si připomínáme Kristovo spochinutí v hrobě. Sobota byla dle tradice rovněž dnem přísného půstu. Triduum vrcholí velikonoční vigilií. Tento obřad v souladu s liturgií prvotní církve obnovil papež Pius XII. roku 1951 (ke zrušení tridua došlo r. 1642, kdy byl papež Urban VIII. donucen snížit počet povinných církevních svátků). Vigilie se začíná slavit večer a jejím hlavním poselstvím je oslava vítězství světla nad tmou; církev během velikonoční vigilie v bdění očekává Kristovo vzkříšení. Součástí obřadu je dle možnosti rozdělení ohně poblíž vchodu kostela, od kterého se rozsvěcují velikonoční svíce. Po vnesení světla do chrámu se opět rozezívají zvony a varhany. Samotná bohoslužba pak obsahuje pouze čtyři čtení ze Starého zákona a je obohacena o obnovu křestní slibu.

VELIKONOČNÍ PADESÁTIDENNÍ (Pentekosté)

Zmrtvýchvstání Ježíše Krista je natolik zásadní, že jej slavíme po dobu osmi dnů (velikonoční oktáv). Tím ale Velikonoce samozřejmě nekončí. Trvají plných 7 týdnů, tedy 50 dnů, až do slavnosti Seslání Ducha svatého, a již prvotní církev toto období slavila celé, s ústředním tématem přechodu od smrti ke slávě.

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

První neděle velikonoční v dobách prvotní církve neměla vlastní liturgii, protože důraz byl kladen na velikonoční vigilií, která obvykle trvala až do nedělního rána. Dnes se bohoslužby slavené tento den se již plně nesou v radostném duchu vítězství nad hříchem a smrtí.

DRUHÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Tato neděle je Svátkem Božího milosrdenství. Podle dřívější tradice se jí říkalo také Bílá neděle (Dominica in albis) dle zvyku, kdy nově pokřtění během velikonoční vigilie mohli naposledy obléci bílá roucha, ve kterých přijali svátost křtu (= Bílá sobota). Dodnes se v mnoha farnostech dochoval také zvyk prvního přijímání dětí v tento den, aby vynikl přesah této iniciační svátosti v souvislosti s Velikonocemi a tato svátost nebyla vnímána pouze jako „soukromá událost spásy“.

TŘETÍ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Se někdy označuje jako *Neděle Jubilate*, podle vstupní antifony *Jubilate Deo omnibus terra (Jásejte Bohu, všechny země! Žl 66,1-2)* a liturgie se, stejně jako v minulém týdnu, soustředí na radostné svědectví o zjevení Zmrtvýchvstalého Ježíše Krista.

ČTVRTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Nebo také *Neděle Misericordias Domini*, dle antifony *Misericordias Domini* (= O Hospodinově milosrdenství chci zpívat věčně; Žl 89,2). Na tento den spadá text evangelia o Dobrém pastýři (J 10,1-18), z čehož se také odvozuje její název v některých jazycích. Na rozdíl od předchozích nedělí se již neklade důraz na svědectví o Ježíšových zjeveních, ale na perikopy z Jeho řečí a modliteb po Poslední večeři.

PÁTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Označovaná také jako *Neděle Cantate*, podle vstupního žalmu *Zpívejte Hospodinu píseň novou (Žl 98,1)*.

ŠESTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Její označení *Neděle Rogate* se odvozuje od žalmu *Rogate pacem* (Vyprošujte Jeruzalému pokoj; Žl 122,6). Stejně jako v minulých nedělích velikonoční poselství postupně spěje k Nanebevstoupení.

SLAVNOST NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

Je jedním z vrcholů křesťanského roku, který se pravděpodobně slaví již od 4. století. Slavnost připadá na čtvrtek čtyřicátý den po vzkříšení, tj. kdy Ježíš Kristus vstoupil na nebesa, ale někdy se slaví až v neděli, takže se překrývá se 7. nedělí velikonoční. Slavností Nanebevstoupení Páně začíná také devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha svatého.

SEDMÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Také Neděle Exaudi, podle antifony *Hospodine, slyš můj hlas (Žl 27,7-9)*. V tento den církev pronáší své prosby za sebe i své věřící.

PADESÁTÝ DEN PO VELIKONOCÍCH – SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Tento den je obecně známý jako Letnice a připomínáme si, že desátý den po nanebevstoupení Ježíše Krista na jeho učedníky sestoupil Duch svatý, čímž získali sílu vyjít mezi lid a zvěstovat poselství o Království nebeském. Událost korunuje závěr doby velikonoční a v tomto období se také tradičně uděluje svátost biřmování.

PhDr. Magdalena W. Dvořáková

Citované zdroje:

- Adam, Adolf: Liturgický rok, historický vývoj a současná praxe, Vyšehrad: 1998
- církev.cz
- Chupungco, Anscar J. O.S.B.: Handbook for Liturgical Studies, Liturgical Time and Space, vol. V, The Liturgical Press, 2000.
- Vágal, Vojtěch: Velikonoční vigilie v historii, její reformy od Pia XII. do současnosti a jejich přijetí ve vybraných farnostech Českobudějovické diecéze. KTFUK, Diplomová práce, Praha: 2010
- Rev. Robert L. Tuzik et al.: The Liturgy Documents, vol. 3, Archdiocese of Chicago, 2013.
- pastorage.cz
- Citace z Bible dle českého ekumenického překladu.

DUBEN

Často se nás ptáte, kolik je v litoměřické diecézi poutních míst a která to jsou. Stejnou otázkou se diecéze zabývala již na začátku 20. století. Shodou okolností vyšla roku 1913 monografie Alfreda Hoppeho *Des Österreichers Wallfahrtsorte*, která je pro nás v tomto směru důležitým zdrojem informací. Hoppeho monografie se soustředila na poutní místa, ve kterých počet udělených svátostí přesahoval jeden tisíc ročně, a naše údaje z ní dodnes vycházejí. Tento seznam se však za uplynulých sto let poněkud změnil. Některá poutní místa zanikla, další patří do jiné diecéze. Přesto se můžeme dodnes pyšnit mnoha krásnými místy, jejichž duchovní hodnotu nezničila ani doba minulá.

POUTNÍ MÍSTA LITOMĚŘICKÉ DIECÉZE

Trinitární

6 míst

- **Horní Habartice**, kostel sv. Jana Křtitele
- **Chloumek**, kostel Nejsvětější Trojice
- **Jezeří**, zámecká kaple Panny Marie Bolestné
- **Jiřetín pod Jedlovou**, kaple Povýšení sv. Kříže
- **Krupka**, kostel Nanebevzetí P. Marie
- **Krásná (Pěňčín)**, kostel sv. Josefa

Mariánská

39 míst

- **Andělská Hora**, kostel P. Marie Sněžné
- **Bezděz**, kaple sv. Michaela archanděla
- **Bezno**, ko Navštívení P. Marie
- **Česká Kamenice**, kaple Narození P. Marie
- **Česká Lípa**, kostel Narození P. Marie
- **Děčín**, kaple stel sv. Petra a Pavla
- **Bohosudov**, bazilika P. Marie Bolestné
- **Bozkov**, kostel Navštívení P. Marie
- **Březno**, kostel sv. Petra a Pavla
- **Cínovec**, kaple P. Marie Sněžné
- **Doksy**, socha bezdězské Černé madony montserratské v kostele sv. Bartoloměje
- **Dolní Ročov**, kostel Nanebevzetí P. Marie
- **Duchcov**, kaple P. Marie Pomocné
- **Filipov**, bazilika P. Marie Pomocnice křesťanů
- **Hejnice**, kostel Navštívení P. Marie
- **Horní Jiřetín**, kostel Nanebevzetí P. Marie
- **Horní Police**, kostel Navštívení P. Marie
- **Chomutov**, kostel Svatého Ducha
- **Chorušice**, kostel Nanebevzetí P. Marie
- **Chotěšov**, kostel Nanebevzetí P. Marie
- **Jablonné v Podještědí**, bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy
- **Kláštorec nad Ohří**, kostel Navštívení P. Marie
- **Kostomlaty pod Milešovkou**, kaple P. Marie Pomocné
- **Kravaře**, kostel Narození P. Marie
- **Křešice**, kostel Navštívení P. Marie
- **Květnov**, kostel Navštívení P. Marie
- **Liberec**, kostel Nalezení sv. Kříže
- **Liběšice u Žatce**, kostel sv. Martina
- **Ludvíkov pod Smrkem**, kostel sv. Petra a Pavla
- **Mariánské Radčice**, kostel P. Marie Bolestné
- **Osek**, kostel sv. Petra a Pavla
- **Rumburk**, loretánská kaple P. Marie
- **Ruprechtice**, kostel sv. Antonína Paduánského
- **Sněžná**, kostel P. Marie Sněžné
- **Trmice**, kostel Narození P. Marie
- **Udlice**, kostel Povýšení sv. Kříže
- **Vilémov**, kostel Nanebevzetí P. Marie
- **Vintířov**, kaple P. Marie Pomocné
- **Zdislava**, kostel sv. Jana Křtitele

Svatých

8 míst

- **Dubice**, kostel sv. Barbory
- **Jablonné v Podještědí**, hrob sv. Zdislavy
- **Jedlka**, kostel sv. Anny
- **Kadaň**, kostel Zvěstování P. Marie a 14 sv. pomocníků
- **Lobendava**, kaple sv. Anny
- **Mnichovo Hradiště**, kaple sv. Anny
- **Novosedlice**, kostel sv. Valentína
- **Zahrádky**, kostel sv. Barbory

Zaniklá poutní místa

6 míst

- **Obovice**, kaple Bičování Krista (Trinitární)
- **Verneřice**, kostel Nejsvětější Trojice (Trinitární)
- **Mirkov**, skalní kaple Navštívení P. Marie (Mariánské)
- **Most**, kaple P. Marie se Zahražanskou madonou (socha přenesena do kostela Nanebevzetí P. Marie; Mariánské)
- **Albrechtice**, kaple sv. Linhart (Svatých)
- **Lužice**, kaple sv. Blažeje (Svatých)

Místa v současnosti spadající pod plzeňskou diecézi

1 místo

- **Malměřice**, kostel sv. Anny (Mariánské)

V důsledku mnichovské dohody a následného německého záboru pohraničí došlo k rozdělení litoměřické diecéze na část protektorátní (původně tedy česko-slovenskou) a část ležící na území říšské župy Sudety. V tomto prostoru nastala ojedinělá církevně-právní situace, neboť se na něj nevztahoval ani německý konkordát, ani československý modus vivendi. Místní duchovní tak přišli o veškeré příjmy z tzv. veřejného patronátu a církev se obecně dostala do velmi obtížné finanční situace (nehledě na nacistický ideologický tlak). Od 1. dubna 1939 byl proto zaveden tzv. církevní příspěvek (Kirchenbeitrag), který věřící dobrovolně odevzdávali místní farnosti. Zároveň byly zřízeny tzv. Farní kostelní rady, jejichž úkolem bylo společně s farářem pečovat o hospodářské zázemí kostela. Všechna tato opatření zanikla s osvobozením republiky.

V sobotu 6. dubna si připomeneme již 45. výročí úmrtí litoměřického biskupa Štěpána kardinála Trochty. Je to osobnost v diecézi stále živě připomínaná, a tak k ní netřeba připojovat nějaký delší komentář. Jen si dovoluji poznamenat, že 28. dubna uplyne rovněž 40 let od jeho jmenování kardinálem „in pectore“ – byť ke zveřejnění tohoto aktu došlo až v roce 1973.

Druhý litoměřický biskup Jaroslav Ignác ze Šternberka stojí poněkud v pozadí svého předchůdce, „zakladatele diecéze“, Maxmiliána Rudolfa Schleinitze. Nelze však opomenout, že za něj byla vysvěcena litoměřická katedrála (1681) a vybudována biskupská rezidence. Rovněž se aktivně snažil o „zahuštění“ farní sítě v diecézi a lze mu připsat i nezanedbatelný podíl na rozšíření kultu Panny Marie Pomocné. O jeho schopnostech svědčí mj. i to, že patřil ke kandidátům na pražský arcibiskupský stolec. Obecně lze Šternberkův episkopát (1676–1709) označit za dobu rozkvětu litoměřické diecéze. Jaroslav Ignác ze Šternberka zemřel v Litoměřicích 12. dubna 1709, tedy před 310 lety.

Kostel v Dlouhém Mostě u Liberce je písemně doložen již v polovině 16. století. Jednalo se o dřevěnou stavbu, která zde zřejmě stála i na konci století následujícího, kdy je popisován jeho špatný stav. O jeho novostavbu se nejvíce zasloužila Marie Kunhuta von Hildebrand, abatýše vídeňského kláštera augustiniánek, jemuž patřilo českodubské panství včetně Dlouhého Mostu. Nový kostel, který si svou podobu v podstatě podržel až do dnešních dnů, byl vysvěcen 23. dubna 1699, tedy před 320 lety, českodubským děkanem Johannem Franzem Tischlerem.

Mgr. Martin Barus

s Doc. ThDr. Prokopem Patrikem Maturkaničem, Ph.D., CFSsS

Dne 17. ledna 2019 dosáhl P. Patrik Maturkanič, který působí v naší diecézi jako duchovní správce na Teplicku, titulu docent. K tomuto velkému akademickému úspěchu mu ze srdce gratulujeme a zároveň tuto příležitost využíváme, abychom jej blíže představili i čtenářům Zdislavy.

Patrik Maturkanič se narodil 12. července 1974 v Michalovcích na východním Slovensku. Po maturitě v roce 1992 na Střední průmyslové škole potravinářské v Trebišově vstoupil do noviciátu Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti (petrini) v Brně, kde přijal řeholní jméno Prokop. V roce 1994 nastoupil na magisterská studia filozofie a teologie v Olomouci. Kněžské svěcení přijal v sobotu 11. září 1999 v kostele sv. Maří Magdalény v Brně a poté působil tři roky v Písku a okolních farnostech. V letech 2002–2004 absolvoval licenční studia v Římě na Papežské lateránské univerzitě se zaměřením na pastorální teologii (Nová evangelizace). Po jejich dokončení působil opět v jižních Čechách, přičemž v roce 2007 obhájil na Komenského univerzitě v Bratislavě dizertační práci věnující se jihočeské osobnosti biskupa Josefa Hloucha. Téhož roku začal přednášet na různých vysokých školách, přičemž jeho zaměřením jsou kromě pastorální teologie i předměty týkající se filosofického charakteru. V současnosti přednáší na Vysoké škole aplikované psychologie v Terezíně a již zmiňované Komenského univerzitě v Bratislavě, kde před nedávnem habilitoval. Zároveň působí jako duchovní správce na Teplicku, kde i žije. Kromě aktivní vědecké činnosti a pastorační služby ve svých třech svěřených pohraničních farnostech se zajímá o umění, kulturní dění, ale také o různé sportovní aktivity.

Vážený otče Patriku, vezmu to trochu chronologicky. Pocházíte z věřící rodiny, anebo jste si cestu k víře musel proslapat sám?

Milá paní redaktorko, dřív než odpovím, dovolte mi, abych Vás a také všechny čtenáře našeho diecézního časopisu prostřednictvím těchto řádků pěkně pozdravil. Zároveň Vám chci poděkovat za milé pozvání k tomuto rozhovoru, kterého si velmi vážím. Pokusím se tedy co nejlépe odpovědět...

V mých životopisných datech se hned na začátku správně uvádí, že pocházím z východního Slovenska, což potvrzuje nepsané pravidlo, že jsem z věřící rodiny. Neznamenalo to ale, že bychom se doma pravidelně modlili a vedli smysluplné duchovní rozhovory, jinými slovy, vedli aktivní život v katolické víře. Rodiče mě nechali pokřtít a umožnili přistoupit k prvnímu svatému přijímání a k svátosti biřmování. Zbytek jakýmsi volným způsobem nechali na mém svobodném rozhodnutí. Měl jsem ale štěstí, že mi Pán Bůh v té nelehké době socialistického režimu a v létech mého dospívání poslal do cesty lidi, kteří mi ve světle rozumu i srdce ukázali dle jejich názoru a později i mého správný směr života. Tím chci říci, že jsem víru v trojjediného Boha nebral jakýmsi folklórním způsobem, ale naprosto vážně. Věřte, že to občas nebylo snadné. Zvláště když mě například coby 14letého několikrát vyslychala ve škole státní bezpečnost. Až v pozdějším věku jsem si uvědo-

mil, že už od mládí jsem byl v mnohých oblastech jiný, vybočoval z řady. Ale každý z nás je zcela určitě originálem a Pán Bůh nás má rád takové, jací jsme...

Z čeho pramenilo Vaše rozhodnutí pro řeholní život a proč jste zvolil právě rád petrinů (Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti), tedy poměrně málo známou řeholi.

Bylo to svým způsobem velmi jednoduché, jinými slovy, vše se odehrálo v kompetenci Boží Prozířetelnosti. V době svého dospívání jsem přemýšlel, že bych chtěl svůj život „darovat“ ve prospěch obecného dobra člověka, a tím potažmo k oslavě a cti Toho, který nás ve spolupráci s našimi rodiči stvořil. Přemýšlel jsem v jakýchsi intencích spirituální antropologie, až jsem došel k závěru, že bych se mohl stát buď lékařem nebo učitelem. Shodou okolností jsem v tom čase zcela náhodným způsobem potkal na autobusovém nádraží staršího pána, který se mi představil jako farář z nedaleké vesnice. Ani nevím, jak k tomu vlastně došlo, ale slovo dalo slovo a stali se z nás přátelé, i když nás od sebe dělilo věkové rozhraní padesáti let. Tento prošedivělý kněz byl shodou okolností petrin a z jeho úst vyšla pro mě nezapomenutelná věta: „Nevieš sa rozhodnúť či chceš byť učiteľom, alebo lekárom? Pozri sa na mňa, ja som bol v tvojom rokoch v presnej dileme, ako ty. Na vojne som robil ošetrovateľa a mal som vzťah ku chorým. Tiež som rád prednášal a páčila sa mi učiteľská profesia. Môj duchovný otec mi vtedy poradil, že tieto dve profesie môžem zlúčiť v kňazskom stave, tzn. byť učiteľom toho najkrajšieho predmetu, ktorým je Bohoveda, ale zároveň byť lekárom nie tela, ale duše. Nechceš to takto urobiť aj ty?“ Tak jsem na jeho doporučení vstoupil do řehole, jejímž členem byl i on. Nic jiného v tom nebylo.

Proč jste si jako své řeholní jméno zvolil Prokop?

Já jsem si ho ne zvolil, ale vylosoval. V den vstupu do noviciátu, když jsme měli společnou snídani, se mě můj představený zeptal, jestli jim prozradím, jaké jméno jsem si vybral pro svůj řeholní život. Ačkoliv jsem nad tím několik týdnů přemýšlel, tak jsem to

nevěděl. Poprosil jsem ho proto, aby mi s tím pomohl. Vzal tedy lístky a začal zapisovat jména, která spoluobratři u stolu začali spontánně říkat. Nakonec mi řekl, abych také vyslovil nějaké případné své jméno. Nebudete věřit, ale napadl mě svatý Prokop, a to zcela určitě proto, že jsem zrovna v té době četl jeho životopis (poznával jsem české svaté). Z pěti lístků jsem si vytáhl zrovna Prokopa. Tak jsem to vzal, že to tak má asi být...

Na kněze jste byl vysvěcen v sobotu 11. 9. 1999 v Brně. Stalo se tak pouze shodou náhod, že brněnský kostel sv. Maří Magdalény v té době spadl do působnosti kongregace petrinů?

Nestalo. V té době naše kongregace spadala pod působnost otce biskupa Antonína Lišky, který zastával službu diecézního českobudějovického biskupa. Měl mě lidsky velmi rád, možná i proto, že nás spojovali naši společní přátelé z Michalovců, tj. otcové redemptoristé, kteří byli mému srdci velmi blízcí a jeho srdci samozřejmě také. Abych se ale vrátil k Vámi položené otázce. Hned druhý den po jáhenském svěcení si mě zavolal otec Antonín s tím, že by mě chtěl co nejdříve vysvětit na kněze. Hlavním důvodem byla výpomocná služba dvěma nemocným kněžím duchodového věku v okresním městě Písek. Přiznávám, že jsem byl tehdy velmi překvapen, ale zároveň i smutný, že se nebudu moci dostatečně připravit na kněžskou službu jáhenskou praxí. Tehdy mi otec biskup s úsměvem řekl jednu pěknou větu, že na to budu mít celý život a Bůh ví, kam mě jednou cesty Páně povedou... Vzal tehdy do svých rukou diář a vybral zářijovou sobotu v blízkosti prvního mariánského svátku. Vzpomínám, jak

jsem se ho tehdy asi naivně zeptal, jestli náš představený s tím souhlasí, abych byl jen pár týdnů po jáhenském svěcení knězem. On se na mě tehdy otcovsky usmál a řekl: „Samozřejmě, včera po svěcení jsme to vše už domluvili.“ Tehdy padlo i místo svěcení, a tím bylo Brno, aby spolubratři z jižních Čech, ale také z Moravy a ze Slovenska to měli uprostřed cesty. Byl jsem tehdy vysvěcen na kněze sám, za asistence velkého počtu svých spolužáků – jáhnů.

V rámci doktorandského studia jste se specializoval na obor Nová evangelizace a i Vaše habilitační práce (Papežské návštěvy České republiky a jejich pastorační význam) přináší jasné poselství, že Česká republika není ateistickou zemí; kromě věřících zde žije mnoho těch, kteří jsou lhostejní k církvím a náboženství. V čem vidíte největší význam nové evangelizace pro Vaše současné místo působení?

Milá paní doktoro, děkuji Vám i za tuto položenou otázku, která je beze sporu velkou výzvou pro nás všechny, kteří se snažíme o to, aby lidé uvěřili v Krista a nakonec byli spaseni. Někdy mi je doslova smutno, že na všemožných konferencích, vědeckých seminářích, plenárních sněmech a mnoha dalších „zbožných“ aktivitách se převážně jen teoretizuje a skutek utek. S tímto vědomím nechci mluvit do prázdna, ale vyslovit velkou prosbu, abychom se především my kněží snažili ze všech svých sil a možností šířit slávu a čest Božího království. Jakým konkrétním způsobem? Velmi pěkně a autenticky s Ježíšovým evangeliem to vyjadřuje i koncilní dokument *Lumen gentium* 25-28, který předkládá tři praktické důvody, o co by nám vlastně mělo jít: *predicare, Sanctificare, Regere* (Ohlašovat, Posvěcovat, Spravovat). A k tomu bych s dovolením přidal, že jsme jenom a jenom služebníci, kteří spravují to, co nám bylo pouze na čas svěřeno...

Velké úsilí věnujete pastorační činnosti. Ve své habilitační práci uvádíte, že za zásadní úkol považujete v lidech obnovit důvěru v církev a ukázat na význam Ježíše Krista a jeho díla pro život našich obyvatel. To jsou krásná slova, jak je sám uvádíte v život?

Když hovoříme o pastorační činnosti v místě mého působení, kde žiji osmým rokem, nechci opomenout svého vzácného předchůdce P. Jana Dudyše. Ten zde, a to především v nelehkých dobách socialismu, působil celých 45 let (1965–2010). Často si kladu otázku, jak tento pro mě vzorný duchovní pastýř zde v samotě a ve velmi

skromných podmínkách na novosedlické faře žil (přežil)? Jsem přesvědčen, že to bylo díky jeho poctivému, věrnému kněžskému životu kněze – faráře, který měl rád svěřené duše, pro které se tolikrát obětoval, a to doslova až k smrti. Není to nic složitého a přesto dle mého názoru v tom tolikrát spočívá i tzv. pastorační úspěšnost. Víte, Boží oči vidí podstatu věcí úplně jinak, než jak je kolikrát vidíme ze svých úhlů pohledu my, pozemští lidé. Snad nemusím blíže rozebírat... A pokud se nám i přesto podaří něco výjimečného, třeba získat peníze na opravu našich vzácných severočeských kostelů, nebo třeba obhájit habilitační práci, tak ať to hlavně přispěje k jednomu jedinému, a tím je oslava a čest Boha ve třech osobách. A věřte, že tuto poslední větu vyslovuji zcela upřímně i jako ten, který byl v životě jak chválen, tak i na druhé straně mnohokrát osklivě pošpiněn. To vše mi pomohlo a neustále pomáhá den co den skromně hledat již zmiňované oči laskavého Boha.

Přednášíte rovněž na VŠ aplikované psychologie, což je sekulární škola. Jaký obor zde vyučujete a jak na Vás

jako na duchovního Vaši studenti pohlížejí? Nalézáte i zde prostor pro pastorační práci?

Opět děkuji za položenou otázku a myslím, že velmi výstižnou. Pokusím se na ni odpovědět a doufám, že srozumitelným způsobem. Vrátil bych se ke svým začátkům, kdy jsem v Římě vystudoval pastorační obor, následně s velmi dobrým prospěchem obhájil doktorskou práci a v těchto týdnech z pastorační teologie obhájil, a věřte, že to nebylo snadné, i habilitační práci v kontextu habilitační přednášky. Těmto zmiňovaným studiím jsem se věnoval nepřetržitým způsobem

sedmáct let, v rámci dvaceti kněžských let naplněných pastorační službou. Je mi 45 let a mohu říci, že s pomocí Boží jsem pravděpodobně v nejlepších letech jako muž i jako kněz. Už před pěti lety jsem se ptal sám sebe, jakým nevhodnějším způsobem, a to i v souvislosti jakési existenční náplně, mohu realizovat svůj život? Nikdy jsem netoužil po nějakých funkcích. Několikrát jsem na různých místech naznačoval, že mám vystudovanou pastorační teologii, že se dávám k dispozici apod. Nebylo slyšeno. Asi jsem neměl žádného blízkého strýčka, jak to někdy chodí... A tak jsem, jak to ostatně dělám po celý svůj dosavadní život, začal hledat a dívat se kolem sebe, kde bych mohl být prospěšný a snad i užitečný. Vyskytla se možnost výuky na soukromé vysoké škole v Terezíně, kde jsem vskutku šťastným mužem, který se cítí být ku prospěchu druhým, a to dokonce i v kontextu svého vzdělání, které je na tomto místě zcela doceněné. Sice to není pastorační teologie, kde jsem vskutku doma, ale Bohu díky i za filosofii. I prostřednictvím jí, sestry teologie, mohu mluvit a svědčit o Boží existenci. A to nejen mezi svými pozornými studenty (v ročníku mám na starosti cca 70 studentů), ale jak je vidět i mezi svými kolegy – pedagogy. Bohu díky za tuto specifickou formu pastorače! A jak na mě pohlížejí? Zcela přirozeně, stejně tak, jako já na ně.

Michalovce jsou na samém východě Slovenska, nyní žijete na severozápadě Čech, kde se cítíte doma. Jak vnímá takové odloučení vaše rodina?

Opravdu se zde cítím doma. Místo, ale především lidé, kteří mě mile přijali a já s nimi zde mohu žít, mě činí opravdu šťastným člověkem. Také jsem zde našel pro mě osobně hodného člověka jménem Jan Baxant, který kromě toho, že je mým přítelem, je mi zároveň i skutečným otcem. A to neříkám proto, že v současné době spadám do jeho kompetence coby podřízený, ale protože oba dobře víme... Tím jsem vlastně odpověděl i na Vaši otázku ohledně své pokrevní rodiny, kterou svým způsobem nemám. Ale nevadí, život mě neustále učí ztotožňovat se s Kristovou trvale platnou výzvou: Ukázal na své učedníky a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři. Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka.“ (Mt 12,49-50)

Chtěl byste něco vzkázat těm, kteří přemýšlejí o cestě duchovního povolání a třeba i v místě naší litoměřické diecéze?

Nerad mluvím o duchovním povolání. První důvod je ten, že je to záležitost velikého, tedy osobního tajemství mezi Pánem Bohem a samotným obdarovaným. Druhým důvodem je skutečnost, že zvláště v dnešní sekulární době 21. století a ve specifickém místě severních Čech není snadné být knězem, a to z různých důvodů. Ale přesto bych krátce těm, na které Pán pohlédl a jejichž oči se potkali s Jeho laskavými očima (srov. Mk 10,21) řekl asi toto: Pokud jednou vstupíme s Kristem na jeho loď, tedy se dáme do jeho služby, nikdy nevíme, jak se bude sled životních věcí odvíjet. Přesto se držíme třeba jen okraje jeho šatů, abychom vytrvali v dobrém až do konce, a tedy byli spaseni. A nezapomeňme také na ty, za které odpovídáme, na nám svěřené, milované nesmrtelné duše.

Děkuji za rozhovor

PhDr. Magdalena W. Dvořáková

Liberec součástí Via Sacra

via
sacra

CESTOVÁNÍ BEZ HRANIC.
PO CELÁ STOLETÍ.
K ROZJIMÁNÍ.

V minulém čísle Zdislavy jsme se věnovali Loretě v Rumburku, která leží na přeshraniční poutní stezce *Via Sacra*. Tato ekumenicky pojatá stezka je zajímavá tím, že není pevně daná, ale postupně se rozšiřuje o další významná místa. V loňském létě se toto společenství rozrostlo o Liberec s hned třemi zastávkami, kterými jsou kostel Nalezení svatého Kříže s morovým sloupem, židovský hřbitov a náměstí Českých bratří, kde dříve stával evangelický kostel. Nejsou to však jediné duchovní památky Liberce; tato původně malá osada z konce 13. století při obchodní stezce z Čech do Lužice postupně vstřebala okolní obce a rozrostla se natolik, že Liberec čítal 14 kostelů, několik kaplí a synagogu. O tolika památkách by se dala napsat celá kniha, a tak se přece jenom zaměříme pouze na zastavení, která jsou součástí *Via Sacra*.

■ Kostel Nalezení svatého Kříže

Kostel navazuje na náměstí Malé a jeho počátek je vlastně neradostný. V létě roku 1680 podlehl v Liberci přibližně 300 lidí epidemii moru a stávající městský hřbitov tolik mrtvých nemohl pojmout. Došlo tedy ke zřízení morového pohřebiště v polích za Novým Městem, u kterého byl v letech 1695–1696 zbudován i menší kostel z dílny slavného pražského stavitele italského původu Marka Antonia Canevalla (mj. autora projektu kláštera v Hejnicích či kostela Zvěstování Panny Marie v Duchcově), který zvolil symbolický půdorys latinského kříže. Hlavní oltář, zhotovený ve Vídni, věnoval kostelu majitel panství František Gallas. Součástí oltáře byla soška Bolestné Matky Boží z roku 1506, která se dle legen-

dy původně nacházela v kostele v Londýně. Během náboženských nepokojů byla vržena do Temže, ale podařilo se ji zachránit a roku 1658 přešla do vlastnictví mladého hraběte Františka Gallase. Ten ji umístil nejprve v zámecké kapli ve Frýdlantě, odkud byla přenesena do Hejnic, a posléze se dostala na oltář nově zřízeného libereckého kostela. K sošce Piety brzy začali přicházet poutníci, a tak byl kostel za libereckého děkana Antona Ignaze Kopsche přeměněn na poutní. Časem přestal kapacitně vyhovovat, proto v letech 1753–1761 proběhla rozsáhlá barokní přestavba dle projektu libereckého stavitele Johanna Josefa Kun(t)za.

Zajímavá je také skutečnost, že v prostorách nad sakristií zřídil roku 1759 P. Kopsch knihovnu, patrně nejstarší v celém regionu, která sloužila jako první veřejná knihovna v Liberci. Kostel je památkově chráněn od roku 1958.

■ Morový sloup

Další významnou památku potkáte v těsné blízkosti kostela, a to v přilehlé, tzv. barokní zahradě. Ta byla v sousedství hřbitova zřízena kolem roku 1760 a od hřbitova oddělena zdí. Do zahrady byla z Keilova vrchu přenesena Křížová cesta, kterou tvoří 14 písčokovových kapliček zdobených původně dřevěnými obrazy, v letech 1854–1855 nahrazených za obrázky malované na plechu dle návrhu chrastavského malíře Josefa Führicha. Zvolená technika však špatně snášela místní povětrnostní podmínky, a tak byly obrazy roku 1887 nahrazeny měděnými. V zahradě se také od roku 1865 nachází kapele Božího hrobu, která původně stála u arciděkanského kostela (vznik 1722). Ale abychom se konečně dostali k Mariánskému sloupu. Tato unikátní skulptura pochází z roku 1719, tudíž v letošním roce slaví 300 let od svého vzniku. Byla vytvořena jako poděkování za skončení morové epidemie a umístěna na dnešním Sokolovském náměstí, odkud byla na současné místo přenesena roku 1876. Autorství sousoší je připisováno dílně Matyáše Brauna a vzhledem k jeho provedení o autorství asi nemůže být pochyb. Jednotlivé sochy (Panna Marie, sv. Jan Nepomucký,

Mistrný důraz na detail je pro Matyáše Brauna charakteristický

sv. Florián, sv. Šebastián, sv. Roch) jsou zhotoveny s důrazem na dokonalé detaily a vytvořil je zřejmě sám Matyáš Braun. Menší sošky andlíků pak nesou znaky dalších kameníků Braunovy dílny. Sousoší bylo v loňském roce převedeno do majetku města, které zajistilo jeho rozsáhlou renovaci, již se zhostil restaurátor Radomil Solc. V letošním roce budou ještě pokračovat restaurátorské práce na podstavci, který sousoší nese, a poté snad již bude zahrada otevřena pro veřejnost.

■ Židovský hřbitov s památníkem ŠOA

V Liberci původně židovský hřbitov nebyl a zemělí Židé se museli na místo posledního odpočinku odvážet až do Turnova. Vlastního hřbitova se místní židovská komunita dočkala až roku 1865. Secesní obřadní síň je dílem stavitele Antona Worfa a byla dokončena roku 1900 v souvislosti s rozšířením hřbitova. Svému účelu sloužila do začátku 2. světové války, během níž bylo židovské obyvatelstvo téměř vyhlazeno. Po válce objekt sloužil jako sklad kávy a chátral až do roku 1989. Současné vedení židovské obce v obřadní síni roku 2009 v rámci rozsáhlé renovace zřídilo turisticky zpřístupněný památník obětem šoa (hebrejský výraz

pro holocaust). Koncept památníku vytvořil student Fakulty umění a architektury Technické univerzity v Liberci Štěpán Gudev pod pedagogickým vedením doc. Jana Stolína. Objekt je památkově chráněn od roku 1992.

■ Evangelický kostel na náměstí Českých bratří

Když se dnes zastavíte na náměstí Českých bratří v Liberci-Kristiánově, asi vás ani nenapadne, že zde stávala výrazná dominanta města. Základní kámen kostela byl položen 19. října 1864 a projektu se ujal Gustav Sachers s Ferdinandem Mikschem. Výsledkem jejich spolupráce byl skvostný novorománský chrám inspirovaný kostelem sv. Ludvíka v Mnichově. Stavba byla dokončena roku 1968. Jednalo se o trojlodní stavbu s dominantní, 57 m vysokou osmihřannou věží se třemi zvony a hodinami na západním průčelí.

Fotografie poskytnuta s laskavým svolením Liberec:Reichenberg – architektura na severu Čech, www.liberec-reichenberg.net

Poměrně revoluční bylo na svou dobu i konstrukční řešení interiéru chrámu, kde byl namísto klenby použit plochý strop nesený litonovými sloupy. Vzhledem ke sklonu terénu byl kostel navíc uspořádán dvoupátrově. Po odsunu německého obyvatelstva a následných společenských změnách kostel chátral. Církev československá evangelická neměla prostředky na jeho opravy, a tak jej roku 1973 bezplatně převedla na město. Ovšem s výhledem, že v něm díky jeho výjimečné akustice vznikne koncertní síň. Kostel však místo toho sloužil jako sklad papíru pro nedalekou tiskárnu Severografia (a dokonce zde hořelo) a přestože studie přestavby na koncertní síň byla skutečně vypracována, město na kostel vydalo roku 1976 demoliční výměr. Chrám byl odstřelen 29. května 1976, necelých sto let po slavnostním otevření, a dnes jej připomíná pouze nově nainstalovaná informační tabule.

***

Vzhledem k tomu, že *Via Sacra* je projekt postupně se rozvíjející, nejsou veškeré informace jednotné. To se týká i začlenění Kostela svatého Antonína Velikého do tohoto projektu, kdy některé zdroje jej uvádějí a jiné nikoliv. Předpokládáme, že poutníci, kteří se do Liberce vypraví, budou jistě rádi za informace kompletní, uvádíme tedy i tento chrám, bez ohledu na jeho faktické „členství“ v tomto projektu.

■ Kostel svatého Antonína Velikého

Farní a arciděkanství kostel sv. Antonína Velikého je považován za nejstarší dochovanou zděnou stavbu v Liberci. Na jejím místě stával původně dřevěný kostel, který vznikl ve 14. století a zpočátku sloužil jako hřbitovni.

Až do roku 1595 byl také jediným libereckým kostelem. Stavba nového trojlodního kostela dle plánů neznámého stavitele ze Zhořelce byla zahájena roku 1579. Původní stavitel ale neměl dostatek odborných znalostí k zaklnutí takto rozměrného chrámového prostoru, a tak dohled nad postupem prací převzal Marco Spazio z Lanza, který stavbu zpevnil opěrnými pilíři, a také oproti původnímu plánu zesílil opěrné sloupy. Chrám byl dokončen roku 1587, ale několikrát vyhořel a následně byl několikrát stavebně upravován.

Dominantním prvkem interiéru Kostela sv. Antonína Velikého jsou dvě řady osmibokých sloupů.

V roce 1733 rozhodl hrabě Filip Josef Gallas o prodloužení kostela o téměř 16 metrů (20 loktů), čímž kostel získal nový oltář, sakristii, dva boční oltáře v příčné lodi a křtitelnici. Původní věž (vysoká 37,3 m) byla téměř zdvojnásobena koncem 19. století a svojí výškou 70,5 m z chrámu na dlouhá léta učinila nejvyšší stavbu Liberce. Kostel již několik let prochází generálními opravami, ovšem tak, aby nemusel být uzavřen pro veřejnost.

Objekt je památkově chráněn od roku 1958.

PhDr. Magdalena W. Dvořáková
Foto: Barbora Wirtnerová

Citované zdroje:

hrady.cz
idnes.cz/liberec/zpravy/kostel-odstre-demolice-cirkev-rekonstrukce-koncert.A160526_083848_liberec-zpravy_ddt?galerie
kehila-liberec.cz
liberec.evangelnet.cz
liberecky.denik.cz
liberecky-kraj.cz
liberec-reichenberg.net
pamatkovykatolog.cz
sakralnipamatky.cz
znicenekostely.cz

POUŤ MLÁDEŽE LITOMĚŘICKÉ DIECÉZE

ŘÍM 27. 3. 2019

Schrödingerův institut obdržel na své aktivity pro roky 2019 až 2021 téměř dva miliony korun z Operačního programu výzkum, vývoj, vzdělávání, z programu Šablony II, který je částečně financován ze zdrojů Evropské unie a částečně ministerstvem školství.

Tyto peníze by měly pomoci v dalším rozvoji a zvyšování úrovně vzdělávání ve středisku volného času.

Dotace za Evropské unie nám umožní rozšiřovat naše poznatky a znalosti z práce s dětmi ve spolupráci s kolegy z jiných středisek volného času a ze škol, zejména ze škol sportovních a mateřských. Od těchto setkávání si slibujeme nejen sdílení informací a zkušeností, ale i s tím související zkvalitňování naší práce, zavádění nových poznatků do výchovy a vzdělávání, a tím lepší práci s našimi dětmi,“ uvedla ředitelka Schrödingerova institutu Gabriela Doušová.

Zavádění nových metod do vzdělávání by se v rámci této podpory mělo rozšířit i o programy podporující zavádění ICT techniky do škol. „Náš projekt počítá s pořízením šedesáti tabletů a notebooků, které využijeme nejen v našich vědomostních kroužcích, jako je kroužek Všeználek pro mladé

Foto: (SI)

Evropská unie podpořila Schrödingerův institut

badatele nebo Kočičí akademie, kde se děti připravují na školní vyučování a doplňují si potřebné znalosti, ale budeme je umět využít i pro naše malé sportovce, kteří si pomocí konkrétních programů budou moci zdokonalovat své herní dovednosti, techniku hry i techniku pohybu na hřišti. Velký zájem o tento program v rámci Šablon II. má naše basketbalová a volejbalová akademie, fotbalová škola i cyklistická akademie,“ dodává Doušová.

Tím však další aktivity Schrödingerova institutu podpořené z této dotace nekončí. Jak vysvětluje ředitelka, během následujících

čtyřicet měsíců má institut naplánováno dvanáct velkých projektových dnů, dvanáct komunitně osvětových akcí, otevření tří klubů pro nadané děti – badatelského, čtenářského a klubu logiky a deskových her.

Foto: (D. Faustus)

Institut tak připravuje různé výstavy, zajímavé přednášky s odborníky, společné akce pro rodiče a jejich děti, kulturní i sportovní akce pro širokou veřejnost a mnoho dalšího. „Opravdu štedrá dotace z Unie nám pomůže realizovat celou řadu našich plánů, které bychom jinak nemohli vůbec uskutečnit, nebo jen v omezeném rozsahu. Už teď máme radost, že si můžeme plnit naše sny a věřím, že tyto akce udělají radost i účastníkům a členům a že jim všem to bude jen ku prospěchu.“

Anna Doušová

Foto: (SI)

Dobrodružná hra s více než čtyřicetiletou tradicí se letos uskuteční v Českém Švýcarsku

BHCO – branná hra Cesta odhodlání je dobrodružná hra pro odvážné, která má více než čtyřicetiletou tradici. Jejím letošním organizátorem je Schrödingerův institut. Celá akce bude probíhat na území Českého Švýcarska a láká hráče z celé České Republiky.

Branná hra Cesta odhodlání je turisticko-branná hra, která se od roku 1977 koná každoročně zpravidla v červnu a trvá celý víkend. Je určena pro vícečlenná družstva, která mají za úkol projít téměř padesátikilometrovou trasu s co nejlepším bodovým výsledkem. Soutěžící získávají na jednotlivých stanovištích body za plnění náročných úkolů, jako je střelba z luku, slaňování nebo vědomostní kvízy. Letošní 43. ročník bude probíhat pod hlavičkou Schrödingerova institutu, volnočasové organizace, která působí ve Šluknovském výběžku.

Ústředním tématem letošního ročníku je tragický pád letadla JAT 367, které se po teroristickém útoku zřítilo u Srbské Kamenice a při němž zahynula celá posádka letu a všichni cestující, kromě jedné z letušek, Vesny Vulovič.

„Předpokládáme, že se letos této akce zúčastní dvě stě až tři sta účastníků z celé republiky,“ uvedl hlavní organizátor Martin Hoško, který se aktivně zúčastnil již deseti ročníků. A dodává: „Celá trasa vede krásným územím národního parku České Švýcarsko a soutěžící tak budou moci ocenit krásy našeho kraje. Navíc se seznámí

i s jeho historií, ať již se jedná o let stoje JAT 367 nebo o historii nacistické továrny v Janské, kde pro ně chystáme překvapení. Rozhodně si tak domů odnesou celou řadu nádherných zážitků, a o to nám jde především,“ uzavírá Hoško.

Nad celou akcí převzal záštitu hejtman Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček.

V tomto roce připadá BHCO na víkend 7. 6. – 9. 6.

Více informací na: www.sibhco.cz

Anna Doušová

Schrödingerův institut pořádá třetí ročník Dětské konference v Krásné Lípě

„Dáváme prostor mladým šikovným lidem, aby mluvili a prezentovali to, co je baví a co je jejich srdcím nejbližší. Snažíme se ovšem stále zůstatvat i u témat, která se nějakým způsobem dotýkají Šluknovského výběžku,“ říká ředitelka Schrödingerova institutu Gabriela Doušová. Institut ve spolupráci se ZŠ Krásná Lípa pořádá letos v květu třetí ročník Dětské konference s podtitulem „Šluknovský výběžek – mám ho rád.“

Začátkem května se v Krásné Lípě bude konat již třetí ročník Dětské konference s podtitulem Šluknovský výběžek – mám ho rád. Cílem této akce je spojovat lidi na základě společných zájmů, žáky, jejich kamarády, rodiče, učitele i vedení škol.

„Jsme přesvědčeni, že i v našem regionu, Šluknovském výběžku, vyrůstají šikovné děti, které se věnují různým aktivitám, a chceme jim dát možnost prezentovat je a diskutovat o nich, o svých znalostech, názorech a zájmech, navazovat nová přátelství a spolupráci a vyměňovat si zkušenosti. Chceme v nich také podpořit hrdost na výsledky své práce, svou školu, místo, ve kterém vyrůstají,“ vysvětluje jedna z organizátorek a ini-

ciátorka akce, speciální pedagožka ze ZŠ Krásná Lípa Jana Veselá.

Její slova doplňuje ředitelka Schrödingerova institutu Gabriela Doušová: „Je důležité, aby v sobě mladí lidé pěstovali schopnost kritického myšlení, zdravého úsudku, nestranného pozorování, aby rozvíjeli své rétorické schopnosti, ale i zdravé sebevědomí, které jim dovolí prezentovat a obhajovat své názory před druhými diskutujícími i před širším publikem. Proto vznikla Dětská konference, která všechny tyto aspekty spojuje v jeden celek a plní tak více cílů najednou,“ dodává.

Konference je určena dětem, žákům a studentům ze všech škol a gymnázií Šluknovského výběžku. Přihlásit se mohou jednotlivci

i skupiny v maximálním počtu pěti účastníků. Je vítána nejen účast prezentujících žáků a jejich vyučujících, ale také doprovodné třídní týmy, které přijedou podpořit své spolužáky. Stejně jako v minulém ročníku, také v letošním roce je tematika konference skutečně úzce spjatá se životem ve Šluknovském výběžku. Příspěvky budou rozděleny do tří sekcí, a to „Šluknovský výběžek mýma očima“, „Můj život ve Šluknovském výběžku“ a „Lidé ve Šluknovském výběžku“.

Letošní ročník se koná pod záštitou senátora Zbyňka Linharta a za finanční podpory Města Krásná Lípa.

Více informací na: www.detska-konference.cz

Anna Doušová

Příběhy apoštolského vyznání víry

Bůh se zjevuje Mojžíšovi v hořícím keři, především však ve svých slovech. Ta zní: „**Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.**“ Zjevování se však prohlubuje a rozšiřuje: „**JSEM, KTERÝ JSEM ... Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám ... Rozhodl jsem se vás navštívit, vím, jak s vámi v Egyptě nakládají, a prohlásil jsem: Vyvedu vás z egyptského ujařmení do země Kenaanců ... do země oplývající mlékem a medem.**“ Bůh se zde neprojevuje jako nějaká neosobní síla, ať už přírodní či duchovní, ale jako konkrétní osoba, která vstupuje s člověkem do konkrétního vztahu, který se dá opět konkrétně prožívat a následně popsat. Tím je jednoznačně Bohem jedinečným. Že je však jediný, to se zde ještě plně neřeší, v každém případě pro toho, kdo s ním vstupuje do vztahu, Bohem jediným je. Nicméně skutečnost, že Egyptané mají bohy jiné, zde ještě není zcela vyvrácena. Je ale důsledně zdůrazněno, že Bůh Izraelitů je Bohem mocnějším a svrchovanějším, jehož moc přesahuje geografické hranice národů a států. Je však jaksi „vázan“ (ne omezen) na konkrétní lidi, kteří jej přijímají za svého Boha. Zjevení Boha Izraele jako naprosto svrchovaného Pána celého vesmíru, celého světa, všech lidí bez rozdílu, nastává až v době proroků, a především při tragickém zlomu v duchovním životě Božího lidu v babylonském zajetí. To ale později. Zde se Bůh zjevuje jako jedinečný, nejmocnější z bohů, ale zatím není v lidském chápání vyloučena existence „jiných bohů“. Ti ale směšně blednou před slávou a mocí Boha Izraele. V tomto smyslu je tedy Bůh „jediný“ jen pro toho, kdo jej skutečně přijímá do svého života, kdo s ním vstupuje do vztahu.

Toto „přijetí“ Boha či toto „vstoupení do vztahu“ s Bohem je charakterizováno Božím prohlášením: „**Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.**“ Mojžíš zná svého otce, zná příběhy praotců svého národa. Z toho může pochopit, kdo se mu vlastně zjevuje. Je to Bůh, který pozval praotce Abraháma ke společnému, v tomto pozemském životě nikdy nekonečnému putování. Na této životní

VĚŘÍM V JEDNOHO BOHA
– MOJŽÍŠ II.

pouti k Abrahámovi hovoří, vybízí ho, povzbuzuje ho, napomíná ho, pře se s ním, jemně reaguje na jeho lidskou nechápavost a slabost, jindy se naopak stává tím, kdo je Abrahámem jako důvěrným přítelem vybízen k milosrdenství, shovívavosti a trpělivosti k hříšníkům (Sodoma a Gomora – Abrahámová přímluva). Je to dále Bůh, který přebývá ve stanech s Izákem a jeho rodinou. Spoluutváří rodinný život tohoto poněkud pasivnějšího praotce, zasahuje jemně, dokonce skrze lidské slabosti, do hlubšího sblížení s Izákovou rodinou, především s novým nositelem poselství víry, s mladým Jákobem. Je to Bůh, který „zápasí“ s Jákobovou příliš lidskou vitalitou, často i s jeho nezdravým vědomím výjimečnosti, s jeho snahami vydobýt si Boží požehnání a přízeň lidskou prohnatostí a lstí. Přesto však mu Bůh žehná úžasnou plodností jak přirozenou, tak duchovní, ustanovuje v něm praotce národa, který bude nést jeho jméno nebo spíše přezdívku, kterou mu Bůh dává (Izrael – „Bůh bojuje“, či „bojuje (Jákob) s Bohem“). Toto vše nejsou nějaké intelektuální filosofické úvahy o „nejvyšší bytosti“, toto jsou naopak zcela konkrétní zážitky s božskou Osobou, která aktivně a zakusitelně zasahuje do lidských životů. Tyto zážitky se dají, alespoň částečně, popsat lidským jazykem.

Zjevení pokračuje: „**Jsem, který jsem ... řekneš mému ujařmenému lidu: JSEM posílá mě k vám.**“ Nyní jen parafrázováno, ne doslovně: JSEM (Hospodin) mě (Mojžíše) posílá, aby vás (Egyptany

zotročené Izraelity) skrze mne osvobodil a daroval vám nový domov. Zde se Bůh představuje pro aktuální dobu, pro přítomnost. Nejdříve tedy svému lidu připomíná, co činil v minulosti v životech jejich předků, nyní jim sděluje, co činí v přítomnosti a co bude činit v blízké budoucnosti. Zároveň prohlubuje pohled věřících na sebe sama. „**JSEM, KTERÝ JSEM**“ není konkrétní jméno, musí být doplněno, aby dávalo smysl. „**JSEM** – jaký? „**Jsem s tebou**“ říká Mojžíšovi, když Mojžíš vyjadřuje pochybnosti či spíš jistotu, že na daný úkol nestačí. „**Jsem** zde proto, abych vysvobodil svůj lid z otroctví.“ „**Jsem** zde proto, abych daroval svému lidu nový domov, zemi svobodnou a pokojnou, oplývající mlékem a medem.“ „**Jsem** zde proto, abych přiměl mocné tohoto světa respektovat slabé a utlačené a pomáhat jim.“ „**Jsem** zde proto, abych prokázal, že jiní bohové, kterým lidé slouží, jsou nakonec tyraní a násilníci.“ Tak to přesně samozřejmě v bibli nestojí, ale myslím, že smysl Hospodinova sebezjevení, jak o něm čteme v Exodu, to zjednodušeně vystihuje. „Tetragram“ (čtyři písmena) „**JHWH**“ znamená v překladu doslova „(on) Jest“, tedy 3. osobu jednotného čísla slovesa „být“. V biblickém podání to opět není filosofická definice, jak ji částečně chápe vrcholná scholastika („*ipsum esse consistens*“ – tedy bytí samo o sobě, které nemá existenci darovanou, tedy časově omezenou, ale plnou, vždy zcela vlastní), ale jméno vyjadřující dynamiku božího působení, které je vždy náležitě osvětleno. Hospodin se zde představuje jako Bůh konající, činný, aktivně zasahující do života jednotlivce, sociálních skupin i celého lidstva. To je Jeho „jméno na věky“.

Takto vyzbrojen se vydává Mojžíš – pronásledovaný psanec a nyní prostý pastevec ovcí k faraónovi – nejmocnějšímu člověku tehdejšího světa, aby jej přiměl po dobrém či po zlém propustit své zotročené kmenové příbuzné na svobodu. Tato lidsky viděno zhola nemožná věc se naplní ne pro zvláštní Mojžíšovy schopnosti, ale protože Hospodin, pro něho jediný Bůh, „je (JHWH) s ním“.

R.D. Mgr. Jiří Voleský

Ilustrace: Hospodin se zjevuje Abrahámovi a vybízí jej spočítat hvězdy. (Julius Schnorr von Carolsfeld, dřevoryt Bible v obrazech, cca 1851–1860; volné dílo)

■ Filipínský karneval

Druhou únorovou neděli bylo na faře v Teplicích pěkně barevně a hlavně veselo. Ptáte se proč?

Sešly se tam děti z misijního klubka i z farnosti v očekávání exotického zážitku cesty na Filipíny.

Nejprve si musely zhotovit letenku s obrázkem české i filipínské vlajky. Speciální letadlo je pak dopravilo na jeden z filipínských ostrovů. Zde je očekávaly místní ženy i se svými manželi a malými dětmi. Navzájem se představili, naše děti dostaly nová jména a mohly si vyzkoušet filipínský pozdrav, některá slovíčka a také tanec.

Poté se vydaly na ostrovy, kde si mohly zahrát hry filipínských dětí. Mezi ně patřila foukaná s pingpongovým míčkem na stole, slalom s balónkem mezi kolena, skákání v pytli a hmatová kimovka. Děti si spolu hezky vyhrály, oblíbenou hru zkusily i dvakrát, pinkaly si s vsudypřítomnými balónky a mezitím snědly spoustu koblih a popcornu (pozn. v Albertu jsem objevila popcorn bez palmového oleje, hurá, chráníme filipínské palmy...).

Poté nás čekalo povídání o životě na Filipínách s obrázky a tombola, při které děti vyprávěly, co si o Filipínách zapamatovaly, a vybraly si dárek.

Na závěr jsme se v kruhu pomodlili ve svých jazycích modlitbu „Otče náš“ a poslechli si filipínskou hymnu.

Děti i rodiče si karneval moc pochvalovali. Návštěva filipínských přátel, kteří bydlí v Teplicích či okolních městech, byla velkým zpestřením a obohacením pro naše společenství.

Výtěžkem dobrovolného vstupného přispějeme na papežské misijní dílo dětí, které zde na Filipínách působí. Právě tuto zemi na našich schůzkách misijního klubka v letošním roce více poznáváme.

Věrka

Foto: Jan Macek

■ 3. víkend animátorského kurzu

První pátek v únoru se na Centru mládeže v Přířovicích opět sešli animátoři. Po mši byla společná večeře a pak program plný seznamování a společných her se všemi, kteří přijeli na jarní prázdniny. Celý večer proběhl v poklidné a přátelské atmosféře. Druhý den se po ranní modlitbě a snídani všichni účastníci kurzu sešli v sále a vyslechli si přednášku o komunikaci, kde měli možnost identifikovat jednotlivé druhy komunikace ve svém vlastním případě.

Napsali jste...

Kvůli této přednášce do Přířovic dorazila sestra Michaela z řádu Školských sester sv. Františka a přivezla s sebou i dvě kolegyně. Zdržely se do oběda, ale pak bohužel musely odjet. Po obědě proběhl bleskový úklid a polední klid a následně se vyjelo na běžky. Počasí bylo příjemné a běžkovalo se hezky. Po návratu na faru měli animátoři opět přednášku, tentokrát na téma Duch Svatý, kterou vedl kněz Jiří Smolek. Pak následovala příprava na večerní mši a po ní hojná večeře. V neděli ráno se opět slavila mše svatá a po ní proběhla třetí přednáška na téma modlitba. Pak už byl jen oběd, opět plný loučení na závěr, a nakonec se někteří vydali do svých domovů. Zbytek zůstal užívat si sněhového počasí přes jarní prázdniny.

■ 4. animátorský kurz 8.-10. 3. 2019

Přesně po měsíci od posledního setkání jsme se my, mladí lidé rozhodnutí pomáhat a sloužit druhým, znovu sešli na Křížovatce v Přířovicích. Úvodní večer byl tentokrát odlišný od ostatních. Jako první byla večeře, po níž následoval seznamovací a hrací program pro ty, kteří přijeli na jarní prázdniny. A my animátoři jsme měli malý předprogram k přednášce na téma Liturgie, která měla následovat v sobotu. Samozřejmě nechyběli ani hry na utužení týmu. Sobotní ráno začalo modlitbou, následovala snídáně a po ní hned další přednáška s řádovou sestřičkou Dominikou na téma vztahy. Přednáška byla intenzivní a jako animátorský

tým jsme se toho o sobě navzájem hodně dozvěděli, což jenom přispělo. Oběd byl jako vždy vynikající, zvláště díky týmačkám Aniče a Míše. Chvilku byl klid, a pak začala akční hra. Lidé byli rozděleni do čtyř týmů a každý měl jednoho nemocného, kterého měl za úkol dostat do bezpečí. Úkol obsahoval i péči o nemocného, včetně rozdělení ohně a uvaření čaje, což se ukázalo jako nejobtížnější část celého úkolu, ale nevzdal se ani tým, kterému zbývaly poslední dvě sirky, a nakonec všichni svůj úkol zdařile dokončili a nemocného vyléčili. Pak se už jen spěchalo na druhou přednášku toho dne, a to na samotné téma Liturgie. Na ni opět dorazil externí host – otec Vít Audy, který k nám přijel ze své farnosti ve Frýdlantu. Přednáška sice byla krátká, ale dozvěděli jsme se hodně praktických věcí co se týče liturgie, a primárně slavení mše svaté. Tyto nově nabyté znalosti jsme okamžitě využili při vypomáhání během sobotní bohoslužby, která následovala. Po duchovním pokrmu následoval i ten fyzický v podobě večeře. Pak bylo potřeba jen vyplýtvat zbytek energie ve večerním programu a před spaním se zklidnit modlitbou uzavírající celý den. Nakonec jsme už jen spěchali na kutě, protože ráno jsme měli vstávat dřív.

Účelem byly ranní chvály, což bylo naše další ozkoušení liturgie v praxi v podobě denní modlitby církve. Pak už zase nastala příprava na nedělní mši s naší samozřejmou participací a mohlo se na třetí přednášku víkendu. Tentokrát to bylo téma sexualita, které naplňovalo naši diskuzi o duchovním životě. Začátek byl, jak se dalo předpokládat, docela ostýchavý, ale nakonec jsme se rozpovídali a dostali i několik cenných rad k tématu gender a genderová ideologie, o kterých se momentálně hodně mluví a okruhy mladých lidí nejsou výjimkou. Celý víkend byl jako vždy uzavřen obědem a vskutku radostným loučením, když jsme si uvědomili, že se co nevidět všichni zase uvidíme na 54. DSM.

Eliška Stránská z Loun - účastnice kurzu

Zprávy z diecéze

Vzpomínka na prof. Miroslava Zedníčka v Liběšicích

V sobotu 16. února 2019 se od 16.30 hod. konala v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Liběšicích výroční vzpomínková mše svatá za prof. ThDr. JUDr. Miroslava Zedníčka.

Foto: Dominik Faustus

Hlavním celebrantem mše svaté byl bílinský arciděkan A.R.D. ThLic. Marcin Saj, koncelebroval lovosický farář R.D. Mgr. Roman Karol Depa a doprovodem k liturgii byl chrámový sbor z Litoměřic s varhaníkem Jaroslavem Puldou.

Kněz prof. Miroslav Zedníček byl dlouholetý duchovní správce liběšické farnosti, významný odborník na církevní právo a vysokoškolský pedagog. Zemřel 19. února 2012.

Redakce

Poutní slavnost sv. Valentýna v Novosedlicích

V kostele sv. Valentýna v Novosedlicích se v neděli 17. února 2019 opět konala každoroční svatovalentýnská poutní slavnost (svátek sv. Valentína byl 14. února). Ač je prostor kostela z většiny zaplněn lešením potřebným ke zdárnému ukončení rekonstrukce, i tak mohl místní farář Prokop Patrik Maturkanič přivítat téměř čtyři desítky farníků, aby mohli být svědky obřadu, který celebrouval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Mše svaté

Foto: Dominik Faustus

se letos zúčastnili též vzácní hosté ze Slovenska, ThDr. Ivan Šulík, PhD. - ředitel Spolku svatého Vojtěcha v Trnavě, přednášející morální teologii na Římskokatolické cyrilometodějské bohoslovecké fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě, Mgr. Miroslav Šídlo - vicerektor Kněžského semináře sv. Gorazda v Nitře, přednášející pastorální teologii rovněž na Římskokatolické cyrilometodějské bohoslovecké fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě, a čtyři bohoslovci ze semináře v Nitře (6. ročník), kteří budou 15. června 2019 vysvěceni na kněze.

Redakce

100 let od kadaňského masakru

V neděli 3. března 2019 připomněl na kadaňském hřbitově litoměřický biskup Mons. Baxant památku obětí masakru, který se odehrál v Kadani před 100 lety, přesněji 4. března 1919. Tehdy u příležitosti dne voleb do rakouského Národního shromáždění demonstrovali kadaňští sudetští Němci za právo na sebeurčení a setrvání při Rakousku a došlo ke střetu se zde umístěnými českými ozbrojenými složkami. Podle sdělení deníku Neue Zürcher Zeitung ze 7. března 1919 bylo v Kadani usmrceno 17 osob, 30 těžce a 80 lehce zraněno (jiný zdroj uvádí 18 mrtvých, 70 těžce raněných, z nichž dalších 6 zemřelo na následky zranění). Mrtví byli pohřbeni v čestném hrobě na místním hřbitově. V září 2009 byla na zdi hřbitova umístěna pamětní deska obětem masakru.

Foto: Heřmar Schindler

Po převratu v roce 1989 byly hroby nově požehnány. Ani v současnosti nepadají mezi historiky shoda, proč ke střelbě došlo. Jedna verze uvádí jako viníky německé demonstranty, kteří začali střílet po vojácích. Druhá uvádí jako viníky české vojáky, kteří zahájili palbu do údajně neozbrojených civilistů. Tehdejší vyšetřovací komise konstatovala, že obě strany podávají rozdílné informace a že tedy není možné viníka určit.

Vzpomínkového pietního aktu se zúčastnilo mnoho vzácných hostů z České republiky i Spolkové republiky Německo.

Redakce

Farnost Rovensko pod Troskami má nového faráře

V neděli 3. března 2019 se konala v kostele sv. Václava v Rovensku pod Troskami slavnostní mše s instalací nového faráře, kterým je nyní P. Tomasz Dziedzic. Do Rovenska byl z ustanovení litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta povolán z Třebenic, aby nahradil dlouholetého faráře P. Františka Kocmana. P. Dziedzice do úřadu uvedl generální vikář litoměřické diecéze Mons. Martin Davidek.

Foto: Dominik Faustus

Bohoslužbu spolu se starostkou Rovenska Jiřinou Bláhovou přišlo prožít mnoho místních farníků, kteří chtěli přivítat svého nového duchovního správce. Z polské diecéze Legnica se jako host zúčastnil P. Rodryg Albin a při mši přísluhoval také Jan Hrubý, jáhen z Újezdu pod Troskami. Při příchodu ke kostelu nového faráře přivítaly unikátní historické rovenské zvony v přilehlé dřevěné zvonici. Po bohoslužbě se generální vikář a nově ustanovený farář odebrali na místní hřbitov, aby se pomodlili za zemřelé kněze a farníky.

Redakce

Noví katechumeni v Teplicích

V neděli 10. března 2019 proběhla v kostele sv. Alžběty Uherské v Teplicích - Šanově slavnostní mše svatá s uvedením nových katechumenů do katechumenátu. Uvedl je místní farář P. Radomír Kuchař, který poté vlastní bohoslužbu celebrouval. Slavnost byla zakončena seznamovacím setkáním farníků a nových katechumenů u čaje a občerstvení.

Redakce

Foto: Dominik Faustus

Senioři navštívili biskupství v rámci akce „Místa přátelská seniorům“

Foto: Dominik Faustus

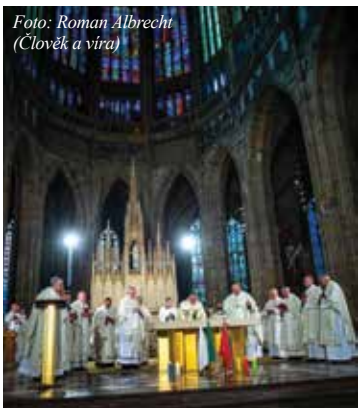
Ve čtvrtek 21. března 2019 navštívila biskupa Mons. Jana Baxanta v jeho litoměřické rezidenci více než stovka seniorů. Návštěva se uskutečnila v rámci sedmého ročníku akce „Místa přátelská seniorům“, kterou pořádá město Litoměřice a litoměřické biskupství na ní pravidelně s městem spolupracuje. Letos se mohli návštěvníci podívat do míst, která jsou jindy v rezidenci pro veřejnost nepřístupná. Po osobním přivítání panem biskupem v kapli sv. Vavřince je biskupskou knihovnou provedl její správce Mgr. Filip Krinke. Tato akce se, stejně jako v minulých ročnících, i letos těšila velikému zájmu veřejnosti.

Redakce

6. výročí zvolení kardinála Bergoglia papežem Františkem

Ve čtvrtek 21. března 2019 se od 17 hodin konala v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze mše svatá u příležitosti 6. výročí zvolení kardinála Jorga Maria Bergoglia za římského biskupa - papeže, který si pro svůj pontifikát zvolil jméno František.

Foto: Roman Albrecht (Člověk a víra)

Apoštolský nuncius a diplomatický zástupce Vatikánu v České republice Mons. Charles Daniel Balvo pozval na tuto slavnostní mši české a moravské biskupy, a také jako doyen diplomatického sboru reprezentanty jednotlivých zemí, které mají zastoupení v České republice. Za litoměřickou diecézi přijal pozvání k této obnově tradice výročních mší, neboť naposled se podobná mše konala před sedmi lety, litoměřický biskup Mons. Jan Baxant a generální vikář Mons. Martin Davídek.

Redakce

Slavnost Zvěstování Páně v litoměřickém jezuitském kostele

O slavnosti Zvěstování Páně 25. března 2019 se od 18 hodin konala poutní mše svatá v litoměřickém jezuitském kostele. Hlavním celebrantem byl generální vikář Mons. Martin Davídek, který přijal pozvání od litoměřického děkana farnosti Všech svatých Jozefa Szeligy. Kostel Zvěstování Panny Marie je významnou barokní stavbou z let 1701–1731, postavenou Octaviem Broggiem původně jako jezuitský řádový kostel. Po zrušení jezuitského řádu v roce 1773 byl kostel využíván jako pivovarský sklad, a to až do roku 1810, ve kterém se stal celý jezuitský areál kněžským seminářem. Kostel byl v té době opraven a od roku 1818 sloužil jako seminární až do dubna 1940, kdy německé ozbrojené síly zabraly budovu pro své potřeby a němečtí bohoslovci museli narukovat do německé armády. Většina z nich byla odeslána na východní frontu, odkud se jich vrátila pouze hrstka.

Foto: Dominik Faustus

V litoměřickém kostele Zvěstování se pravidelně bohoslužby sloužily ještě v 50. letech 20. století. Poté, co kostel převzalo město, začala jej využívat Severočeská galerie výtvarného umění jako depozitář a restaurátorskou dílnu. Roku 1975 byl kostel předán Okresnímu národnímu výboru v Litoměřicích, který jej začal opravovat a přizpůsobovat pro účely okresního archivu. V roce 1992 byl kostel navrácen do užívání Severočeské galerii, která již několik let umožňuje, aby se mohly v tomto kostele zasvěcené Panně Marii konat příležitostné či poutní bohoslužby. Letos, v závěru poutní mše svaté, při poděkování za pozvání, připomněl hlavní celebrant Mons. M. Davídek, že v pokoncilní koncepci církve je zdůrazněno, že kostel je místem, kde se člověk setkává s Bohem.

Redakce

Návštěva litoměřického biskupa u libanonských křesťanů

Ve středu 27. března 2019 v odpoledních hodinách navštívil litoměřický biskup v Římě komunitu Maronitů.

Jedná se o libanonské křesťany, kteří zde mají komunitu a studentskou kolej. Členové komunity pracují na překladech biblických textů pro arabsky mluvící svět. Také v litoměřické diecézi žijí lidé z arabského světa a řada z nich jsou katolíci křesťané.

Redakce

Setkání kněžské rady, sboru konzultorů, okrskových vikářů a ekonomické rady

Foto: Dominik Faustus

V úterý 2. dubna 2019 se od 10 hodin konalo v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích pravidelné jarní setkání kněžské rady, sboru konzultorů a okrskových vikářů. Jednání bylo zakončeno obědem v restauraci Biskupský pivovar. Od 16 hodin pak následovalo zasedání ekonomické rady litoměřické diecéze, které bylo zakončeno společnou večeří.

Redakce

Vzpomínka na 45. výročí úmrtí Štěpána kardinála Trochty

V sobotu 6. dubna 2019 si v litoměřické katedrále připomněli při ranní mši svaté místní věřící a skupina poutníků z Francovy Lhoty 45. výročí úmrtí Štěpána kardinála Trochty, který se v době komunistické totality stal symbolem křesťanské naděje v tehdejších, pro církev obtížných dobách.

Foto: Antonín Fegyveres

Po mši svaté poutníci byli pozváni k prohlídce biskupské rezidence.

Redakce

Ačkoli letošní ročník Tříkrálové sbírky byl ukončen již před dvěma měsíci a může se jevit, že se nic neděje, opak je pravdou. Probíhá vyhodnocování a především příprava na příští ročník, který bude jubilejní, dvacátý.

O Tříkrálové sbírce a Charitě je následující rozhovor s koordinátorem sbírky P. Mgr. Vilémem Markem Štěpánem, O.Praem. Tohoto čínorodého a všestranného kněze můžete znát spíše jako otce Viléma z Liběšic u Zátce.

Jak u Vás začala tradice Tříkrálové sbírky?

Vše začalo tím, že tehdejší litoměřický biskup Mons. Pavel Posád, který má nyní shodou okolností Charitu na starosti, nám kněžím kdysi dávno řekl jednu krásnou větu: „Neubíjejme v lidech obětní nadšení.“ Tato věta mě velmi oslovila a řekl jsem si, že má pravdu. Spoustu lidí chce udělat nějaký dobrý skutek, ale nikdo jim k tomu nedá příležitost.

Tenkrát jsem měl pastorační asistentku, kterou myšlenka Tříkrálové sbírky oslovila. Nadchla se pro ni, a tak jsme se spojili s Diecézní charitou v Litoměřicích a už to bylo. Ačkoli jsem si zpočátku myslel, že na to nemáme kapacitu, tak už první ročník přinesl velké překvapení. Výtěžek přesáhl 47 tisíc korun, což vůbec nikdo nečekal.

Jak si vysvětlujete Váš úspěch?

Je to souběh mnoha faktorů, které se na tom podílí. Jsem přesvědčený, že je to výsledek naší celoroční činnosti. Snažíme se hodně pracovat s dětmi. Je to vlastně misijní práce, kterou tu začal můj předchůdce otec Jaroslav Saller. Měl úžasnou myšlenku – „Musíme děti převálcovat pozitivními zážitky.“ Začal se věnovat dětem, kterým se nikdo nevěnoval. Svázal je na faru z okolních vesnic, zde se jim věnoval, pracoval s nimi. Na tuto tradici navazujeme i my.

Váš úspěch je enormní. V letošním ročníku se Vám do 79 kasiček podařilo vybrat 468 479 Kč. Jak je to možné?

Koledujeme tam, kde nekoleduje nikdo jiný. Každý rok mě samotného udiví, kolik vybereme peněz. Je to asi o tom se toho nebát, oslovit lidi a dát jim příležitost, aby mohli konat dobré skutky.

Koledování je dobrovolné a ve volném čase dětí. Máte problémy s počtem koledníků?

Ne. S našimi dětmi jsme stále v kontaktu a na koledování se těší. Jsou skutečně obětavé. Některé z nich to táhnou celých 14 dní. I kdyby se dělo cokoli, stejně na koledování půjdou. Tak je to i s dospělými. V Liběšicích působím již 17 let. Spoustu lidí znám osobně a oslovil jsem je s možnou spoluprací. Zažil jsem zklamání i překvapení od těch, od kterých bych to ani nečekal.

Kde všude koledujete?

Mám ve své farnosti 43 vesnic, což je celkem 12 farností, a v rámci Tříkrálové sbírky

spolupracujeme s ostatními farnostmi, kde sbírku neorganizují. Navštěvujeme například Louny či Zatec.

Jak si vysvětlujete, že se ostatní farnosti do sbírky nechtějí zapojit?

Myslím si, že hlavním důvodem je, že je to hodně práce navíc. Pokud jsou kolegové již starší, chápu, že už na to nemají síly. Dalším důvodem může být, že to leckde zkusili, měli negativní zkušenosti, a to je odradilo. Jsem přesvědčený, že když už se do toho někdo pustí, měl by mít zdravý entuziasmus, aby se nenechal odradit. Může se stát, že Vám někdo vynadá strašným způsobem za něco, co jste neudělal. Pokud je někdo splachovací, mávne rukou a jde dál, ale je-li někdo citlivý a nedokáže se s tím vyrovnat, řekne si, že to dělat nebude, protože to nemá zapotřebí.

Setkali jste se někdy s negativní reakcí?

Určitě. Každý rok je to lepší, ale i teď se stává, že dětem někdo sprostě vynadá. Ale naše děti vědí co dělají a proč. Dělají to rády a odradit se nenechají.

Měl jste někdy pocit, kdy jste si řekl, že už další ročník dělat nebudete?

Já osobně ne, ale jednotlivci byli. Řekli mi, ať se nezlobím, ale příští rok ať s nimi nepočítám. Chápu to. Je to hodně náročné. Někde mají na starosti třeba jen jednu vesnici. My to děláme hodně zešíroka. Občas je to skutečně vyčerpávající.

Jak vnímáte ohlasy na Tříkrálovou sbírku?

Sbírka má velikou odezvu díky tomu, že je spojená se slovem charita. Charitu lidé obecně vnímají jako obrovskou dobročinnost, kterou můžou konat a očekávají, že Charita dělá dobré věci, skutky a určitě si získala u spousty lidí velký kredit. Vnímají, že Charita je něco úžasného pro naši společnost, protože se obecně ví, že charitní pracovníci nejsou nejlépe placeni a že to dělají z lásky k druhým a potřebným. Myslím si, že pomoc slovo charita naplňuje. Je to láska. Myslím si, že láska mezi lidmi často chybí. Lidé ji mají možnost projevovat konkrétním způsobem, když do sbírky přispějí, a vědí, že to jde na dobré účely.

Jaký typ záměrů se Vám líbí?

My využíváme výnos Tříkrálové sbírky pro práci s dětmi. Umožňuje nám to pořídit celou řadu pomůcek, věcí. A z čeho mám

největší radost je, že se konkrétně pomáhá konkrétním lidem. Když máte tak velký rajón, potkáváte a znáte spoustu lidí, kteří se ocitli v různých životních situacích. Někteří jsou opravdu na dně. Společnost na ně zapomněla, úřady jim nedokážou poradit. To jsou situace, kdy jim můžeme pomoci my. Myslím si, že to je úžasná věc a způsob, jak pomoci lidem, kterým by nikdo jiný nepomohl.

Takže máte zpětnou vazbu a přesně víte, kde peníze z Tříkrálové sbírky dokáží pomoci.

Ano. Přesně tak.

Jak Vás přijímají lidé v domácnostech?

Každý rok je to lepší a lepší. Když jsme začínali, bylo hodně odmítání. Řekl bych, že se projevuje i zajímavý efekt, že jsou určití lidé, kteří jistě věci odmítají. Jsou místa, kde otevírá třeba jen třetina lidí. Ale ti, kteří otevřou, jsou rok od roku štedřejší. Jistě se na tom projevuje i lepší ekonomická situace obyvatel.

Jak vnímáte Charitu?

Jednoznačně pozitivně.

Co pro Vás Charita znamená?

Myslím si, že kdyby tady Charita nebyla, tak by spoustu lidí plakalo. Je to stejné jako s církví. Lidé na leacos nadávají, ale teprve kdyby to chybělo, uvědomili by si, co pozitivního to přináší. Pokud by tady přestala Charita být, byla by to strašná tragédie. Hodně lidí by se ocitlo bez jakékoli pomoci. To, co dělá Charita, je velmi konkrétní, a to si myslím, že lidé umí ocenit.

Jak podle vás vnímají Charitu ostatní kněží?

Já si myslím, že vesměs stejně pozitivně. Něco jiného je vnímat konkrétní dílo a něco jiného je se do něho zapojit. Problém našeho kraje je také v tom, že kněží jsou hodně přetížení.

Mrzí Vás, že se do této aktivity nezapojuje více kněží?

Myslím si, že ti mladší by pro to určitě mohli udělat více. Těm starším rozumím, že už na ostatní činnosti nemají energii.

Myslíte si, že by se to dalo nějak zjednodušit? Ulehčit?

V leckterých farnostech by určitě pomohlo, kdyby někdo přišel s konkrétním nápadem. Když se to nechává jen na nás, tak odezva často není taková, protože už někdy skutečně nezbývá kapacita.

Co byste na konec vzkázal koledníkům a všem, kteří se do Tříkrálové sbírky aktivně zapojují?

Určitě jim chci poděkovat za jejich veškeré snažení a úsilí, protože si myslím, že Tříkrálová sbírka je úžasná věc, která pomáhá obrovskému množství potřebných. Moc Vám všem děkuji za to, že věnujete svůj čas a úsilí tomu, abyste mohli dělat dobro. Přál bych Vám, abyste se nenechali otrávit tím, že mezi námi žijí i negativně naladění lidé. V každém člověku je kus dobra a možná třeba už jen to, že Vás vidí, je může trochu pohnout k tomu, aby se třeba i jejich situace nějak otočila.

Děkuji za rozhovor,
Eva Hadašová (Farní charita Litoměřice)

Poradenské centrum Litoměřice oficiálně v nových prostorách

Ve čtvrtek 4. dubna dopoledne proběhlo slavnostní zahájení činnosti Poradenského centra Litoměřice, které provozuje Diecézní charita Litoměřice.

Otevření nových prostor se zúčastnil senátor a litoměřický starosta Mgr. Ladislav Chlupáč, litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, 1. náměstek hejtmána Ústeckého kraje PhDr. Martin Klika a další hosté.

Úvodního slova se ujala ředitelka Diecézní charity Litoměřice Růžena Kavková, která účastníky seznámila s průběhem realizace projektu. Následovala prezentace vedoucí Poradenského centra Bc. Aleny Holcové o historii, náplni a poslání jejich činnosti.

Náplní centra je prostřednictvím služeb základního a odborného poradenství podporovat uživatele ve zvládnání nepříznivých sociálních situací, předcházet vzniku sociálního vyloučení a podporovat sociální začleňování uživatelů služeb.

V roce 2018 tuto službu využilo 239 uživatelů, se kterými proběhlo celkem 849 setkání. „Nejčastěji se věnujeme problematice zadluženosti, občanskému poradenství a cizinecké problematice,“ upřesnila vedoucí centra Alena Holcová.

„Vážím si toho, že toto Poradenské centrum tu je pro své klienty, kteří potřebují podat pomocnou ruku, a i nadále pro ně zkvalitňuje své služby,“ řekl starosta Litoměřic.

Poté následovalo slavnostní přestřižení pásky, jehož se ujala ředitelka litoměřické Charity a pan starosta spolu s litoměřickým biskupem, který následně novým prostorám požehnal.

„Jsem velmi rád, že poradna existuje a rozvíjí se. Je důležité, aby lidé podporovali. Zároveň si vážím těch, kteří nad svými problémy jen nezoufají, ale snaží se pro zlepšení své situace něco udělat, nechat si poradit,“ uvedl litoměřický biskup Jan Baxant.

Eva Hadašová (Farní charita Litoměřice)

OBLASTNÍ CHARITA ČESKÁ KAMENICE

PSÍ POMOCNÍCI

Ve všech projektech Oblastní charity Česká Kamenice pravidelně probíhá canisterapie s pejsky, kteří každý rok skládají certifikované povahové zkoušky. Klienti, kteří mají o tuto terapii zájem, si blízkost chlupatého přítele nemohou vynachválit.

A proto patří velký dík všem psím terapeutům i jejich páničkům, kteří toto činí zcela zdarma.

NADACE ČEZ POMÁHÁ

Obrátila jsem se na Nadaci ČEZ s projektem „Řítíme se pro vozík“. Co je jeho obsahem? Pro naše imobilní klienty je nemožné zvládat cesty do města, přírody, k lékařům nebo na úřady na mechanických vozících. Jejich oslabené ruce těžce zvládnou rovnou silnici, tudíž dláždění v krásném historickém městě je pro ně nepřekonatelné. I všem mým kolegům už ruce umdlévají, když denně minimálně s 10 klienty tyto cesty absolvují. To bylo důvodem mé prosby, abychom se mohli podílet na získání alespoň jed-

noho elektrického vozíku. Pomoci můžete i VY a ještě uděláte něco pro své zdraví! Pokud vlastníte „chytrý“ telefon, můžete si nainstalovat aplikaci ČEZ, která se jmenuje EPP - Pomáhej pohybem. V ní si zvolíte aktivitu, které se chcete věnovat. Běh, chůze, posilování, aerobik, chůze s kočárkem... Za každou aktivitu získáte body, které můžete vybranému projektu přidělit, a tím přispět ke splnění cíle. Několik mých kolegů i přátel už se přidalo. Není to těžké, za 15 dnů mám naběháno 106 km, a nasbíráno 1096 bodů a spáleno 6057 kcal :-).
Moc děkujeme za podporu!

ZÍSKALI JSME AKREDITACI OD MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI

Pro resocializační program Komunitního domova Sv. Dismas jsme získali

na dva roky akreditaci od Ministerstva spravedlnosti. Je to velmi prestižní ocenění práce celého týmu odborného sociálního poradenství ve věznicích po celé republice i ambulantní služby ve Stráži pod Ralskem, kterou můžeme vykonávat díky podpoře Biskupství litoměřického.

Autor: Štěpánka Kecková (Oblastní charita Česká Kamenice)

Karmelitánské nakladatelství • Mírové nám. 15, Litoměřice
www.kna.cz • e-shop: www.ikarmel.cz

Robert Dojčár, Pavel Bajer

Po proudu plavou jenom chciplé ryby

Kniha dává nahlédnout do života jednoho muže ve středním věku, který se probíjí všednodenním životem jako my všichni. Který hledá, co znamená být člověkem, manželem, otcem a křesťanem v dnešním světě. A svoje vzestupy i pády popisuje se sympatickou moravskou otevřeností.

216 stran, brožovaná, 249 Kč

Edita Steinová

Láskou za lásku

Život a dílo svaté Terezie od Ježíše

Brilantně a přitom vroucně napsaný životopis Terezie z Avily z pera Edity Steinové ukazuje niternou spřízněnost obou velkých žen církve. Edita Steinová se cítila být učednicí velké španělské světice. Jak říká v úvodu ke svému spisku: „Rádi bychom si do dnešní doby odnesli něco z ducha této velké ženy, která ve století bitev a zmatků projevila neuvěřitelné zakladatelské úsilí. Ať nám ona sama dá požehnání, aby na tento malý portrét jejího života a působení dopadl alespoň některý z paprsků jejího ducha, jež by se dotkl srdcí čtenářů.“

104 stran, brožovaná, 199 Kč

Annie Laurentová

Islám

Pro ty, kdo o něm chtějí mluvit, ale zatím o něm mnoho nevědí

Kniha dává precizní a nezkrslující odpovědi na všechny podstatné otázky, jež vyvolává islám v současném světě. V době, kdy emoce převládají nad racionálním přístupem, jde autorka odvážně do hloubky. Není naivní a nepotřebuje ani přehánět. K muslimům a islámu máme podle ní přistupovat s respektem, ale zároveň jasně a pravdivě. Kniha nezastírá, že islámské pojetí člověka, jeho práv a svobod, společnosti i politiky, naráží na samotné základy evropské civilizace.

248 stran, brožovaná, 399 Kč

Anselm Grün, Giuliano Ferri

Velikonoční příběh, 2. vydání

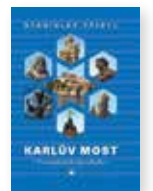
Anselm Grün prostě a jímavě vypráví příběh Ježíšových Velikonoc. Jsme přítomni chvíli jeho slavného vjezdu do Jeruzaléma, posleďní večeri s učedníky, cestě na Golgotu a ukřížování i vzkříšení. Slova umocňují snově krásné ilustrace Giuliana Ferriho.

sešitová vazba, 199 Kč

Stanislav Příbyl

Karlův most

V souvislostech víry a ducha

Duchovní průvodce po jednom z nejkrásnějších mostů na světě odkrývá jak jeho krásu, tak souvislosti víry, historických událostí a osob, díky nimž vznikla úchvatná galerie třiceti soch a sousoší svatých na obou jeho stranách. Přes 140 fotografií a historických rytin.

pevná vazba, 499 Kč

■ Nešpory v katedrále, Litoměřice, každou neděli

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin.

Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

■ Výstava Karlovo údolí, Loreta Rumburk, 3. dubna – 18. května 2019

Ambit Lorety Rumburk

Dobové a aktuální fotografie z výletního místa na Šluknovsku. Přípravil Martin Bilinski, Oldřich Podzimek a Město Šluknov

■ Výstava Pašijový betlém, Loreta Rumburk, 13. dubna – 8. června 2019

Ambit Lorety Rumburk, zobrazení biblického vyprávění o utrpení Krista v kapli P. Marie Lurdské

■ Missa chrismatis v katedrále sv. Štěpána, Litoměřice, 18. dubna 2019

Katedrála sv. Štěpána, 9.00 hodin

Missa chrismatis s litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem.

■ Missa Vespertina v katedrále sv. Štěpána, Litoměřice, 18. dubna 2019

Katedrála sv. Štěpána, 18.00 hodin

Missa Vespertina s litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem.

■ Křížová cesta s dětmi na Ostrém, Ostré u Úštěka, 19. dubna 2019

10.00 hodin, Ostré u Úštěka

Křížová cesta s litoměřickým biskupem Mons. J. Baxantem.

■ Velkopáteční liturgie v katedrále sv. Štěpána, Litoměřice, 19. dubna 2019

Katedrála sv. Štěpána, 18.00 hodin

Velkopáteční liturgie s Mons. J. Baxantem.

■ Pobožnost Svatých schodů u Velkém pátku, Rumburk, 19. dubna 2019

Loreta Rumburk, 15.00 hodin

Na Velký pátek 19. dubna se v kapli Svatých schodů v Rumburku koná pobožnost Svatých schodů.

■ Velikonoční vigilie v katedrále sv. Štěpána, Litoměřice, 20. dubna 2019

Katedrála sv. Štěpána, 20.00 hodin

Velikonoční vigilie s litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem.

■ Hod Boží velikonoční v katedrále sv. Štěpána, Litoměřice, 21. dubna 2019

Katedrála sv. Štěpána, 10.00 hodin

Hod Boží velikonoční - mši svatou oslavuje litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

■ Osterreiten - Velikonoční jízda, Mikulášovice, 21. dubna 2019

10.00 hodin, Mikulášovice

Tradiční Velikonoční jízda - Osterreiten (Mons. Martin Davídek).

■ Vernisáž výstavy, Hanychov, 22. dubna 2019

Kostel sv. Bonifáce v Liberci Hanychově, 17.00 hodin

Vernisáž výstavy Pavla Kozojeda: 10 let varhan v Hanychově. Přednáška o desetileté historii varhan, na varhany zahraje Pavel Fišer.

■ Slavnostní mše v Litoměřicích, Litoměřice, 26. dubna 2019

Děkanský kostel Všechných svatých, 16.15 hodin

Slavnostní mše svatá konaná u příležitosti oslav 800 let města Litoměřic. Celebrique litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

■ Koncert Rožďalovice, 27. dubna 2019

Kostel sv. Havla, 16.00 hodin. Zpíváme pro UNICEF, účinkuje smíšený pěvecký sbor Continuo a dětský pěvecký sbor Zvonky.

■ Jarní koncert, Hanychov, 28. dubna 2019

Kostel sv. Bonifáce v Liberci Hanychově, 18.00 hodin

Vystoupí dětský pěvecký sbor z Jablonce Iuventus Gaude pod vedením Tomáše Pospíšila.

■ Zahájení poutní sezóny – pouť dětí ke svaté Zdislavě, Jablonné v Podještědí, 1. května 2019

Bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy, 10.00 hodin

Mše svatá, vernisáž výstavy 4. ročníku soutěže „V srdci paní Zdislavy“, průvod ke studánce s žehnáčím Zdislavina pramene.

■ První Májová v Hejnicích, Hejnice, 1. května 2019

15.00 hodin, Hejnice

Mariánská slavnost s originálem hejnické milostné sošky „Mater Formosa“

■ Nikodémova noc, Raspenava, 3. května 2019

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. Nikodémova noc je především setkáním s Ježíšem v eucharistii – tehdy totiž můžeme dostat odpovědi i na to, co se zdá být temné v našem životě, jako Nikodém, který v noci přišel za Ježíšem, aby se ho zeptal (srov. Jan 3,1-21).

www.nikodemovnoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz

Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 3. května 2019

Klášteřínský kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin
Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 19.30 hodin modlitba růžence, ve 20.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné pozhánání.

Koncert, Hanychov, 5. května 2019

Kostel sv. Bonifáce v Liberci Hanychově, 18.00 hodin
Michael Grube - housle

Mezinárodní pouť smíření, Hejnice, 11. května 2019

10.30 hodin, Hejnice
Mariánská slavnost ke cti Panny Marie, Prostřednice všech milostí – oslavuje Mons. Anton Otte.

Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. května 2019

Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin.
Vždy 13. dne v měsíci. Pokud vychází 13. na neděli, koná se tato bohoslužba v sobotu 12.
Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de

Koncert, Vinec, 17. května 2019

Kostel sv. Mikuláše, 17.00 hodin.

Loretánská muzejní noc 2019, Rumburk, 17. května 2019

V Loretě Rumburk proběhne v pátek 17. května Loretánská muzejní noc 2019. Barokní památka bude přístupná od 20.00 do 23.00 hod.

Koncert, Jezvě, 17. května 2019

Kostel sv. Vavřínce, 18.00 hodin.
Koncert duchovní hudby na podporu sbírky Hospice sv. Zdislavy. Účinkuje SoliDeo a Kytlický chrámový sbor.

Koncert, Hanychov, 19. května 2019

Kostel sv. Bonifáce v Liberci Hanychově, 18.00 hodin
Tereza Jandurová - soprán, Vilém Valkoun - klavír

Noc kostelů, celostátní akce, 24. května 2019

Noc kostelů nabízí možnost v noční atmosféře navštívit nejen kostely a modlitebny, ale také prostory klášterů, rajské dvory, krypty, věže, kúry, zvonice a další běžně nepřístupná místa.
www.nockostelu.cz

40 let Přířovic, Přířovice, 24. – 26. května 2019

Oslavy 40. výročí IDCŽM Křižovatka v Přířovicích s litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem.
www.krizovatka.signaly.cz

Pouť k sv. Paní Zdislavě, Jablonné v Podještědí, 25. května 2019

Pouť farností Hejnice, Raspenava a Mníšek k sv. Paní Zdislavě do Jablonného v Podještědí

Poutní mše sv. v Hejnicích, Hejnice, 26. května 2019

10.00 hodin, Hejnice
Navštívení Panny Marie, „Hejnické ordinárium“ od Marcela Foxe Štěpánka, první svaté přijímání dětí.

Hlavní pouť ke svaté paní Zdislavě, Jablonné v Podještědí, 1. června 2019

7.00 hodin, Jablonné v Podještědí
Mše svatá u oltáře svaté paní Zdislavy, mše svatá diecézní – biskup Mons. Jan Baxant, mše svatá dominikánské rodiny – Dominik kardinál Duka, mše svatá – P. Metoděj Němec OP, slavnostní nešpory před Nejsvětější Svátostí, koncert.
www.zdislava.cz

Poutní mše svatá, Hanychov, 1. června 2019

Kostel sv. Bonifáce v Liberci Hanychově, 8.00 hodin

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV
Přímé přenosy z bohoslužeb z Vatikánu i z České republiky
Speciální sváteční studia
Probuzení velké světice, Život svaté Veroniky Giuliani
Premiéra hraného dokumentu

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

Anna Mátíková, FSP

Křížová cesta pro uspěchané

Tato křížová cesta chce dodat odvalu a chuť k modlitbě těm, kteří si na pobožnost křížové cesty se všemi náležitostmi z různých důvodů netroufají.

Brož., 40 s., 45,- Kč

Brigitte Endresová

Jáchym a desatero

Desetiletý Jáchym dostal za úkol naučit se Desatero a pochopit, k čemu je dobré. Jenže nějaká příkázání pro něj nejsou zdaleka tak zajímavá a zábavná jako model letadélka, který chce spolu se svým dědou v nejbližších dnech postavit. A vůbec, proč by mu měl Bůh pořád něco přikazovat? Naštěstí je tu dědeček, který Jáchymovi ukazuje, že stavět letadélko bez návodu a žít bez Desatera je v leccem velmi podobné. Tak jako by se model Racek S4 nevzněl do vzduchu, kdyby nebyl postaven podle stavebního plánu, i člověk by se mohl bez Boží rady v životě pěkně spálit. Desatero zkrátka není jen nějakým soupisem příkazů, ale návodem na šťastný život od Toho, který nás za všech okolností miluje.

Váz., 128 s., 225 Kč

Henri J. M. Nouwen

Návrat ztraceného syna

Setkání s reprodukcí Rembrandtova obrazu Návrat ztraceného syna bylo pro Henriho Nouwena počátkem dlouhého duchovního dobrodružství. Rembrandtovo zpodobení známého evangelního příběhu inspirovalo autora k úvahám nad jednotlivými dramatickými momenty podobenství: návrat marnotratného mladšího syna, otcova láskyplná náruč, zášť staršího syna; to vše ve světle malířovy vlastní životní pouťi i osobních zkušeností. Téma návratu domů, přijetí a usmíření naleznou odezvu v srdci každého, kdo někdy poznal opuštěnost, sklíčenost, žárlivost či hněv. Výzva k lásce, jak ji projevila otec a přijal syn z podobenství, se ukazuje s novou přesvědčivostí jako to nejdůležitější poselství příběhu známého křesťanům všech dob. V novém překladu Kateřiny Lachmanové.

Brož., 200 s., 229,- Kč

S Marií na křížové cestě

V této křížové cestě kontemplujeme Ježíšovo utrpení spolu s Marií. Brožura se skládá z úvodní modlitby, invokací, biblických pasáží, slůvka k zamyšlení a modlitby ke každému zastavení, závěrečné modlitby a textu Stabat Mater.

E-kniha, 175 Kč.

Křížová cesta s Pannou Marií

Mobilní aplikace Modlitba této křížové cesty obsahuje mimo jiné invokace ze sekvence *Stabat Mater*. Čtenáři je každé zastavení nabídnuto z pohledu matky, které na kříži umírá její syn. Jedná se o rozšířenou verzi tištěné brožurky S Marií na křížové cestě.

Pouze pro android, zdarma

40 LET KŘIŽOVATKY PŘÍCHOVICE
24.–25. května 2019, Příchovice
„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“ (Jan 1,5)
www.krizovatka.signaly.cz

MEZINÁRODNÍ POUŤ SMÍŘENÍ
11. května 2019 v 10.30 hod., Hejnice
www.klasterhejnice.cz

NOC KOSTELŮ 24. května 2019
 V litoměřické diecézi se zatím připojilo 174 církevních objektů, avšak stále je možné se přihlásit. Kromě programů a tradičních materiálů s novým obsahem se návštěvníci mohou opět těšit i na soutěž. Děti do 15 let budou letos výtvarně tvořit na téma Noemova archa, a to libovolnou technikou. Všem, kteří již překročili věk 16 let, stačí vzít si fotoaparát a zaslat do soutěže zajímavou fotografii exteriéru kostela (může se jednat například i o nějaký neobvyklý detail).
Více informací a přihlášky na: www.nockostelu.cz

NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT A RODINU
24. dubna 2019, 10.30 hod., Praha
www.pochodprozivot.cz

SEVEROČESKÁ GALERIE, VÝSTAVA
Dílo Mistra Litoměřického oltáře
www.galerie-ltm.cz

Z dláře

Mons. Jana Baxanta, litoměřického biskupa

- 14. 4. 10:00 - 12:00 hod. Květná neděle v katedrále, Litoměřice
- 17. 4. 19:00 - 21:00 hod. Lípa Music na zámku v Děčíně, Děčín
- 18. 4. 09:00 - 11:00 hod. Missa Chrismatis v katedrále, Litoměřice
- 18. 4. 18:00 - 20:00 hod. Missa Vespertina v katedrále, Litoměřice
- 18. 4. 20:00 - 22:00 hod. Setkání s „apostoly“, Biskupský pivovar U sv. Štěpána, Litoměřice
- 19. 4. 10:00 - 12:00 hod. Křížová cesta s dětmi na Ostrém, Ostré u Úštěka
- 19. 4. 18:00 - 20:00 hod. Velkopáteční liturgie v katedrále, Litoměřice
- 20. 4. 20:00 - 23:00 hod. Velikonoční vigilie v katedrále, Litoměřice
- 21. 4. 10:00 - 12:00 hod. Hod Boží velikonoční v katedrále, Litoměřice
- 23. 4. 10:00 - 12:00 hod. Tryzna v Krupce-Bohosudově, Krupka
- 24. 4. 18:00 - 20:00 hod. Svatojiřská pouť na děčínském zámku
- 26. 4. 19:00 - 20:00 hod. Pout' k sv. Marku, Sušany
- 5. 5. 09:00 - 14:00 hod. Biřmování, Louny
- 7. 5. 11:00 - 14:00 hod. Setkání s novináři v DDKT, Litoměřice
- 8. 5. 10:00 - 14:00 hod. Setkání s poutníky, Litoměřice
- 11. 5. 10:00 - 12:00 hod. Setkání s ministryny v katedrále, Litoměřice
- 11. 5. 14:00 - 16:00 hod. Žehnáni opravené kaple, Pyšná
- 12. 5. 10:00 - 14:00 hod. Biřmování, Semily
- 14. 5. 10:00 - 15:00 hod. Návštěva Krkonos
- 15. 5. 17:00 - 23:00 hod. Navalís
- 16. 5. 10:00 - 12:00 hod. Návštěva charity, Most
- 19. 5. 10:00 - 14:00 hod. Biřmování, Nový Bor
- 20. 5. - 24. 5. Návštěva Krkonos
- 25. 5. 10:30 - 15:00 hod. 40 let Příchovic

Mons. Martina Davidka, generálního vikáře

- 16. 4. 10:00 - 11:30 hod. Konzistoř, Litoměřice
- 17. 4. 12:00 - 14:00 hod. Oběd se zaměstnanci, Litoměřice
- 18. 4. 09:00 - 11:00 hod. Missa Chrismatis v katedrále, Litoměřice
- 18. 4. 18:00 - 20:00 hod. Missa Vespertina v katedrále, Litoměřice
- 18. 4. 20:00 - 22:00 hod. Setkání s „apostoly“, Biskupský pivovar U sv. Štěpána, Litoměřice
- 19. 4. 10:00 - 12:00 hod. Křížová cesta s dětmi na Ostrém, Ostré u Úštěka
- 19. 4. 18:00 - 20:00 hod. Velkopáteční liturgie v katedrále, Litoměřice
- 20. 4. 20:00 - 23:00 hod. Velikonoční vigilie v katedrále, Litoměřice
- 21. 4. 10:00 - 16:00 hod. Osterreiten - Velikonoční jízda, Mikulášovice
- 26. 4. 16:00 - 18:00 hod. 800 let města - bohoslužba s lit. biskupem, LTM ČBK, Praha
- 30. 4. 10:00 - 16:00 hod. Víko, Postoloprty
- 6. 5. 9:00 - 14:00 hod. Setkání s novináři, Litoměřice
- 7. 5. 11:00 - 14:00 hod. Setkání s hejtmanem ústeckého kraje, Ústí n. L.
- 10. 5. 11:00 - 14:00 hod. Setkání s poutníky, Litoměřice
- 14. 5. 10:00 - 14:00 hod. Kněžský den, Litoměřice
- 16. 5. 10:00 - 11:30 hod. Konzistoř + UTR, Litoměřice
- 18. 5. - 20. 5. Nepomuk Feier 2019, Würzburg

Diář aktuálně na www.dltm.cz

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2019 vychází pět čísel
- cena 1 ks je 30 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na (+420) 416 707 535

PŘEDPLATNÉ

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davidka (davidka@dltm.cz). **Výkonná redaktorka:** Magdalena W. Dvořáková (zdislava@dltm.cz). **Redakce:** Dominik Faustus (faustus@dltm.cz).

Grafická úprava: StudioLinka. **Tisk:** Tisk Horák, a.s., Ústí nad Labem. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. (+420) 416 707 535.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Udělení svátosti biřmování v Libochovicích
7. dubna 2019 Foto: Dominik Faustus

Pobožnost křížové cesty
v kostele Všech svatých v Litoměřicích
5. dubna 2019 Foto: Dominik Faustus

